http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

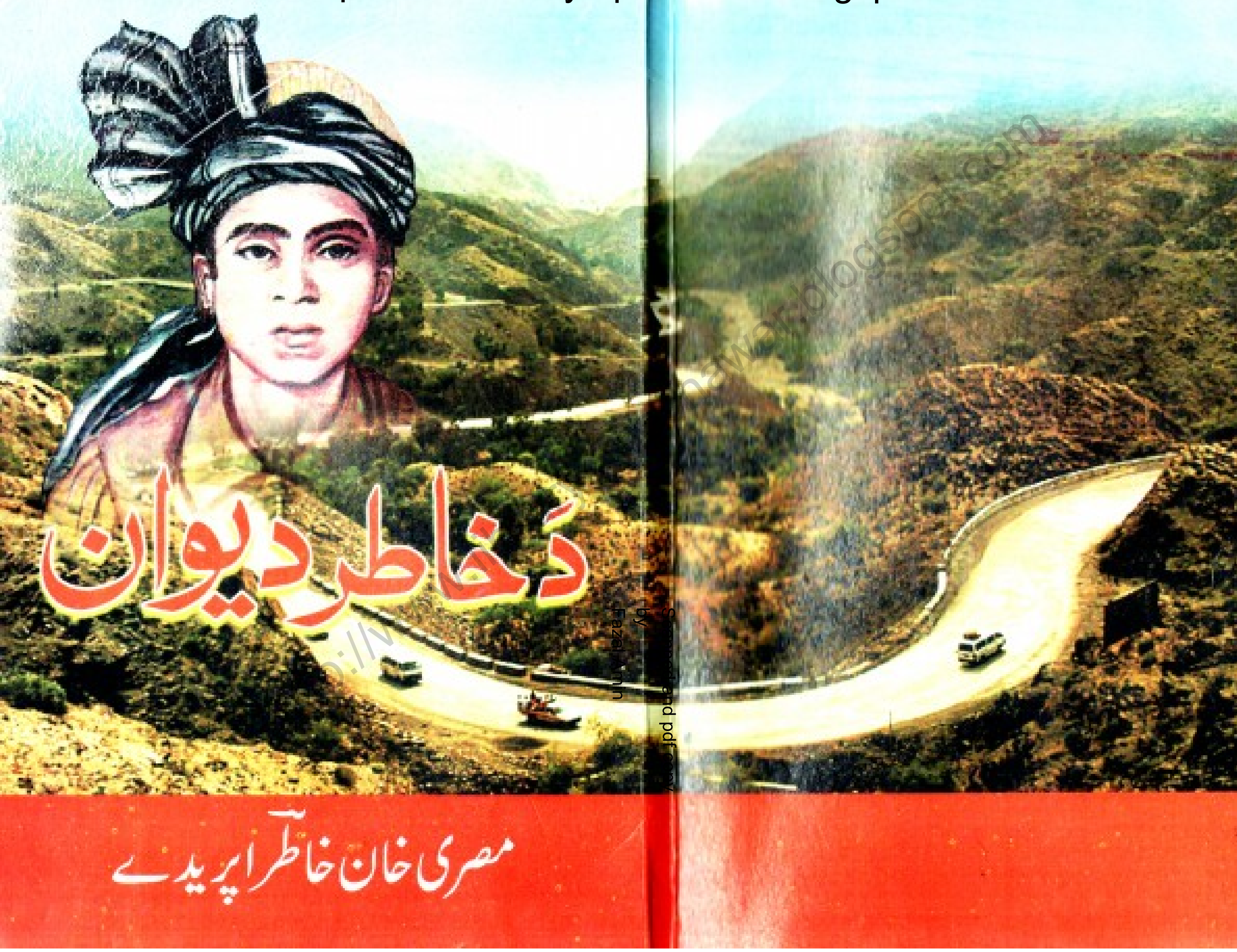

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د خاطر دیوان

مصري خان خاطر اپریدے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تړون

د خیبر دړې
د شاعرانه غېږې
په
نوم

د خاطر رنګین غزل ته حیران یم
په دې خبر خیبر کښې څۀ دي چې له خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

فهرست

شمېر — مخ

(أ)

۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کاتۀ کا ———— ۱۴
۲ : چې اشنا ئې ستمګر شي نو به څۀ کا ———— ۱۵
۳ : زړۀ چې کړي هر وخت دیدو نه اشنا ———— ۱۶

(د)

۴ : کاڼي برقي دي دیدار د محمدؐ ———— ۱۷

(ل)

۵ : خیر ښکۀ در ته ما وکړل تا را وکړل ———— ۱۸

(م)

۶ : د استا د حسن تماشې وا خستم ———— ۱۹
۷ : دوا یه شم تا ته قربان څۀ وکړم ———— ۲۰
۸ : باغ د مینې دې د خیال پکښې غنچې کړم ———— ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۹ : زهٔ تکه د مرم په شان دیدار ته اربهٔ کېږم ——— ۲۲
۱۰ : شرمېږي نو پېږم په څواله پسې نه غېږېږم ——— ۲۳
۱۱ : ستا په الفت کښې به هر هېڅ بیار نهٔ شم ——— ۲۴
۱۲ : واخلمه تا اوکهٔ دنیا واخلم ——— ۲۵
۱۳ : خوشحالی ستا شوه زهٔ ئې نهٔ اخلم ——— ۲۶
۱۴ : تکه کلي چې په ازغو کښې ونیسم ——— ۲۷
۱۵ : په دې دنیا کښې هسې شپې تېروم ——— ۲۸
۱۶ : اشنا کهٔ تا ته په کتو پوه شوم ——— ۲۹
۱۷ : قسمته واسې دې ویدهٔ کړم چې بیدار نهٔ شوم ——— ۳۰
۱۸ : نور په نیرهٔ ئې نهٔ ځانګیری چې خپهٔ وایم ——— ۳۱
۱۹ : تهٔ به ګرځې هسې بنګلې نهٔ به مړه یم ——— ۳۲
۲۰ : ښکلی مخ ته دې د مرم په شان اربهٔ یم ——— ۳۳
۲۱ : رنګ ته ئې ګرېوه سرې سکرو نهٔ یم ——— ۳۴
۲۲ : سپرلیه ! زهٔ دې په غنچو کښې نهٔ یم ——— ۳۵
۲۳ : یاره ! ستا مینې په اور سېځلې یم ——— ۳۶
۲۴ : ستا د منزل په منزلونو کښې یم ——— ۳۷

(و)

۲۵ : ژوندی کله ته ما پرهٔ دی چې لهٔ ځان درو ——— ۳۸
۲۶ : څوره به زهٔ تر ډېر مه به سره سترګو ——— ۳۹
۲۷ : نور به څهٔ پرې سې نما په ترږو سترګو ——— ۴۰

مخ

۲۸ : بیا دې سهي نهٔ کړم په هغې سترګو ——— ۴۱
۲۹ : ما د وصال په شپه کښې توله شپه سحر لیده لو ——— ۴۲
۳۰ : شوق مې ستا لهٔ وږمه پیغو بعض سره لاړ لو ——— ۴۳
۳۱ : باد شو ممه د عشق ډکي نګو نو په سر ونو ——— ۴۴
۳۲ : څو به سره چپ دراپه په نیږهٔ ذره ذره یو ——— ۴۵
۳۲ب: ځکه مې ئې په سر زېره و تېر کړو ——— ۴۶
۳۲ج: ښه نشوله د پېره چې انکار دې وکړو ——— ۴۷

(ه)

۳۳ : خبر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته ——— ۴۸
۳۴ : زهٔ یمه هجران د دنیا سترګو ته ——— ۴۹
۳۵ : ته چې رقیب ته اشارې کړې داد مل نخښه ده ——— ۵۰
۳۶ : خوا دهٔ ترا غهٔ شره خېږو هسې نامه پاتې ده ——— ۵۱
۳۷ : بېګا ستا په انتظار هسې ستړې توله شپه کړه ——— ۵۲
۳۸ : لږ د نقاب لرې کړه دل زده کړه ——— ۵۳
۳۹ : ما په شرګیو تا په خوبو تېره کړه ——— ۵۴
۴۰ : رقیبه په خبر راغلې راشنا خبرې کړه ——— ۵۵
۴۱ : یاد شرابو نه نشې د باسه ——— ۵۶
۴۲ : د سحر باده دا ارمان پرسه ——— ۵۷
۴۳ : تکه کلي د مرسېږد وکه شه ——— ۵۸
۴۴ : ستالهٔ سپینه مخه ځار زما زړهٔ کے شه ——— ۵۹
۴۵ : د هجران په شپه ویو په لاس کښې راغله ——— ۶۰
۴۶ : ترخو ته مې نیږهٔ کېږي کله کله ——— ۶۱

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٤٧ : ستا د ښکلي مخ شمعه چې مې شوله ________ ٦٢
٤٨ : بیا به سره ګرځو اوس ځواني ده دمعمه درومه ________ ٦٣
٤٩ : شکر دے چې نه هم د شپې شوم مه ________ ٦٤
٥٠ : کله چې په فکر کښې د ستا یمه ________ ٦٥
٥١ : د لارې خاوره شوم د ښیښو ځنې وتلې یمه ________ ٦٦
٥٢ : تو به ځنګه تیرې کا په هر ښیار باندې وختونه ________ ٦٧
٥٣ : ما په مثال لکه پتنګ ګڼه ________ ٦٨
٥٤ : د ستا د خلي چې فیصله مانه شوه ________ ٦٩
٥٥ : نور نصر په خړو کښې د افسون مه کړه ________ ٧٠
٥٦ : ته څه وایه زه به څه کړم، زړګیه لیونیه ! ________ ٧١

ۀ

٥٧ : ځیګر چې شو کباب په لمبو د اور دلګیده ________ ٧٢
٥٨ : لرے د ریاب د سیتي نه شي په د اوه زړه ________ ٧٣

ی

٥٩ : داسې بله شپه به په نصیب سره راځي ________ ٧٤
٦٠ : عکس د ستا زما د سترګو له ځنګاڼ وځي ________ ٧٥

٦١ : د ستا سترګې چې کړې د زړه نه وځي ________ ٧٦
٦٢ : زړګیه ! تا دې چې درد دومره غم دی ________ ٧٧
٦٣ : چې پښیمان نه شي په یا کښې غم دی ________ ٧٨
٦٤ : کله د ستا د خندې پړ د شپې دی ________ ٧٩
٦٥ : د ستا په غم کښې خوشحالي پټې دی ________ ٨٠
٦٦ : زما چې دا مدام وغه دلبر ته سترګې دی ________ ٨١
٦٧ : ځ ځ ماته هسې بله دنیا ښکاري ________ ٨٢
٦٨ : زړه چې ګټه هر ځ رانه هر څه غواړي ________ ٨٣
٦٩ : زما زړه او د ستا سترګې سره پوهیږي ________ ٨٤
٧٠ : ما لکه ځن په هر زړه د چیرې ځی ددومره دی تیریږي ________ ٨٥
٧١ : څه چې پرې پېمانه ما د یار سره چیریږي ________ ٨٦
٧٢ : د وخت د ګذار د وش چې ما غیره نه چیریږي ________ ٨٧
٧٣ : نور به ایله څه د لیونی نه پاتې کیږي ________ ٨٨
٧٤ : سترګې دې چې کړه برښند چې وختونه راز خطا شي ________ ٩٠
٧٥ : په ارمان د نادانۍ شي چې هوښیار شي ________ ٩١
٧٦ : ددې دنیا نه چې کلان ورک شي ________ ٩٢
٧٧ : چې چې روښتنه دے دلبر به پیمانه شي ________ ٩٣
٧٨ : ستا چې خړې زلفې کړ تنې راتاره شي ________ ٩٤
٧٩ : ورانه دې به چې ما د چې کا ته به شي ________ ٩٥

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ
۸۰ : خزان لاړ شي بهار راشي ګلان خوشحاله شي ——— ۹۶
۸۱ : راشه په کوشش کښې د جګړې خبرې نهٔ شي ——— ۹۷
۸۲ : د استا په سترګو کښې به څهٔ پاتې شي ——— ۹۸

ے

۸۳ : زړهٔ په ما نهٔ دے چې نارے مې دے ——— ۹۹
۸۴ : څوک چې ستا د کوڅې مينې طلبګار دے ——— ۱۰۰
۸۵ : خوږ خوږ د مينې په تږه کښې انتظار دے ——— ۱۰۱
۸۶ : خدايه څومره بې وفا زما دلبر دے ——— ۱۰۲
۸۷ : ما وې ګمان راته اشنا د ستا په ښهر دے ——— ۱۰۳
۸۸ : شاشه چې حسن دې اشنا د سرو لمبو نه ډک دے ——— ۱۰۴
۸۹ : تک تور سرے د استا سرے دربل دے ——— ۱۰۵
۹۰ : څومره وړې وې په زړګي بانده مې چې غم دے ——— ۱۰۶
۹۱ : ستا په انتظار کښې مانه کال څهٔ دے ——— ۱۰۷
۹۲ : چې نږدې ستا په تور دے په بل تورې پېرند نهٔ دے ——— ۱۰۸
۹۳ : چې لړ نظر د ... باقي دے ——— ۱۰۹
۹۴ : سترګې دې چلې دې وخندا زړهٔ کړے ——— ۱۱۰

ې

۹۵ : د ځان سپېڅلو ول کښې مسکې وې ماليدې ——— ۱۱۱
۹۶ : اشنا مې ته ليدهٔ تېرې وعدې را يادېدې ——— ۱۱۲
۹۷ : زما د اميدونو غنچې شپې وغزېدې ——— ۱۱۳
۹۸ : چې ښکلې دې وخندېدې شرشوې ——— ۱۱۴

مخ
۹۹ : چوره شرېږه په دې چې په کنځل کښې ښکلا ښکارېږي ——— ۱۱۵
۱۰۰ : اے ګله ستا چې ډکې له خندانه سترګې لاړې ——— ۱۱۶
۱۰۱ : کهٔ دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بيا به څهٔ کړې ——— ۱۱۷
۱۰۲ : د پرهٔ خوشحالۍ بنده نهٔ ده بيا راته هېرېږي ——— ۱۱۸
۱۰۳ : ګله مجنون غوندې ګرځم په بيابان درپسې ——— ۱۱۹
۱۰۴ : راشه اے ماه تابان په تورهٔ شپه کښې ——— ۱۲۰
۱۰۵ : چې د سترګو دې ښکار زنې زما سترګې ——— ۱۲۱
۱۰۶ : خوږ د خسرې لېرې کوڅې شرې زما سترګې ——— ۱۲۲
۱۰۷ : د ستا چې نهٔ وينم دا تورې سترګې ——— ۱۲۳
۱۰۸ : څهٔ وشوې چې سترګې مې په تابانه خوږې شوې ——— ۱۲۴
۱۰۹ : چې اشنا نې کړې ايسار پرېږم ولې ——— ۱۲۵
۱۱۰ : اوښکې نهٔ ګېږي غم راماتې شوې ——— ۱۲۶
۱۱۱ : ته به په زړهٔ کښې مانه څهٔ راکړې ——— ۱۲۷
۱۱۲ : ته ما ستا ښکلې يې په سله نهٔ يې ——— ۱۲۸
۱۱۳ : هر څو کهٔ مې د زړهٔ قرار ولاړ راشې ——— ۱۲۹
۱۱۴ : داسې راته ګورې ته نهٔ چې راته ګورې ——— ۱۳۰

سندرې

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پورې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې پهٔ لور کاتهٔ کا
خو د لېمهٔ شي کم طاقته پهٔ ژړاتهٔ کا

چې پلو لهٔ مخه لرې کړي رڼا شي
لکه ستوری د سبا چې راخاتهٔ کا

لرې عکس د زړهٔ واخله کهٔ دې شک وي
چې دا تور بانهٔ دې څرنګه ويشتهٔ کا

پهٔ مئين زړهٔ ځنکدن شي چې يار راشي
پهٔ هيبت زړهٔ پهٔ ګوګل کښې الوتهٔ کا

د خاطر پهٔ زړهٔ ګي داغ د بېلتون کړه
چې د يار پهٔ لور کاږهٔ واږهٔ کاتهٔ کا

چې اشنا يې ستمګر شي نو به څهٔ کا
چې زخمي شوک پهٔ ځيګر شي نو به څهٔ کا

چې ټول عمر يې تېر کړے پهٔ پالنګ وي
څهٔ چې زمکه يې بستر شي نو به څهٔ کا

چې پهٔ عمر کښې يې غم ليدلے نهٔ وي
چې د غم سره يې سر شي نو به څهٔ کا

انتظار چې د وصال پهٔ ګومه شپه کړو
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څهٔ کا

کهٔ ديدن د يار موندے پهٔ ډېر هنر شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څهٔ کا

زهٔ خاطر خو همېشه داغسې وايم
چې اشنا يې مرور شي نو به څهٔ کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

کاڼي بوټي دي دیار د محمدؐ
ما منلي په دیدار د محمدؐ

ګرځنګونه به يې لاړې شي په مخکښې
که چا ونيوله لار د محمدؐ

د دنيا واړه ګلونه به يې هېر شي
که چا وليده ګلزار د محمدؐ

چې د دې دنيا ژړا او خندا نه وے
زه وے شمع په مزار د محمدؐ

د يادونو يې وصال ګڼه خاطره
چې قرار وي يې قرار د محمدؐ

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

زړه مې کوي هر وخت دردونه آشنا
لږ خو مې واوره فریادونه آشنا

تر څو به ژاړم ستا په مينه کښې زه
ګوره د اوښکو مې سيندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصيدے نشم
ما وې په عشق کښې وي خوندونه آشنا

ښ په جبين کښې دې خالونه ځړ دي
دي په چشمانو مې ګردونه آشنا

که ستا په خيال کښې دے اجل ته قريب
د خاطر شته دي ارمانونه آشنا

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نن که د ر ته ما وکړل تا را وکتل
خوشحاله دم به دي بيا کله دي سبا را وکتل

هم دغسې ګلونه ووچې مينه جوړېږه
غمه وشو پسرلې دے که اشنا را وکتل

دنيا را ته ګوري د کتو نه ووتم
چې تا نه مې کتلي دي هر چا را وکتل

په مخه باندې راغلې مخ دې خله پټوه
کېږغم دې را ته جوړ چې دې په شا را وکتل

دستي مې [1] وخندل هم دا مې وه ارمان
تا چې اے رقيبه په خندا را وکتل

يودم مې زړه نرے شو لوهمزولوخاندګمه[2]
خاطر چې غريونيولي په ژړا را وکتل

[illegible]

د ستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوګے په سر لمبې واخستم

لاس خو يې را نه کړو چې مخ پټوي
ګوري ياران مې د غم شپې واخستم
دا د ر ته سوال کړم چې سوال نشم کړے
وايې خاله ته چې ستا اسرې واخستم
سبا مې بيا په زولنو کېږې ګوره
نن يې چې فکر د کوڅې واخستم
سم دې د مخ په سبا پوه نه شوه
که دې د زلفو توري شپې واخستم
ګورو د ټوټو ن را ته يو پور بنکاره شو
چې تصور د هغه دېړې واخستم
بس يادوم دې نور يې مه تنګوه
چې را ته مې هر نشې غمې واخستم

خاطره ته او دا دنيا دې پوه شه
نه بس د عشق يو يې قصې واخستم

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

وواېه شم تا نه قربان څهٔ وکړم
نور ددې د پاسه پهٔ ځان څهٔ وکړم

تهٔ خو به کمځې د زلفو جوړې کړې
زهٔ پهٔ دې شلېدلی ګرېوان څهٔ وکړم
تهٔ خو چا ته نهٔ ورځې، خو زهٔ باغلم
ځ یم ستا پهٔ در کښې مهمان، څهٔ وکړم
زهٔ به نور څهٔ نهٔ کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، څهٔ وکړم
ستا پهٔ طمع ځان له پاتې شوے یم
ټول خو راته لاړل یاران، څهٔ وکړم
پوه دې چې پهٔ ځان کړم اوس چې نهٔ پوهېږې
بیا به داسې نهٔ کړم سلطان، څهٔ وکړم
چا به دغم ډک ټوندون اخستے وهٔ
بس خو چې پیدا شوم انسان، څهٔ وکړم

اوس خو زهٔ خاطر پهٔ څهٔ پوهېږم نه
تا چې کړمه داسې حېران، څهٔ وکړم

باغ د مینې دې د خیال پهٔ کښې غُنچې کړم
ستا د مخ پهٔ تصور کښې تماشې کړم

بل به نهٔ وی یاره ستا غوندې کښې حُسن
شُعله اور د خپله لاسه درپسې کړم

ستا د مخ کتاب د زړهٔ پهٔ سترګو ګورم
پهٔ ځان تېرې ښې او بدې راخورې کړم

زهٔ خاطر خو یاره ستا د مخ کتاب ته
بې لهٔ تا نه پهٔ خېبر کښې ورځې شپې کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

زهٔ لکه د موم پهٔ شان دیدار ته اوبهٔ کېږم
پرېږده چې او بهٔ شم ستا رخسار ته اوبهٔ کېږم

چرته شی خوبونه شپې پرې ستوری محفل جوړ کړي
همدا یې مشغولا شی ستا سپېګار ته اوبهٔ کېږم

زهٔ پرې بندهٔ پوهېږم ستا لیدل زما اجل دے
بیا یې هم وار نهٔ شی ستا یو وار ته اوبهٔ کېږم

اوس خاطره ولې خدای پهٔ نه وهٔ کړم دومره سخته
بیا چې پس لهٔ مرګه ستا مزار ته اوبهٔ کېږم

○

○

ستا پهٔ اُلفت کښې به هوښیار نهٔ شم
څو چې دعقل نه وزګار نهٔ شم

سود یې دعشق پهٔ لېونتوب نهٔ شی
څو چې رسوا دې پهٔ بار بار نهٔ شم

یار یې وفا دې ماته هله وائی
چې ترې لهٔ سر او ماله زار نهٔ شم

څو چې پهٔ تورو خاورو موړ نهٔ شم
موړ به دې هومره پهٔ دیدار نهٔ شم

کهٔ د منصور غوندې پهٔ دار شم اشنا
دا ستا لهٔ عشق به توبه ګار نهٔ شم

خاطره! داسې ګذار عشق راکړلو[ے]
چې بل ګذار ته به بېدار نهٔ شم

○

ے متن او دیوان کښې ... داکړو ... دے ... مصرع ... نه کوي [illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

واخلمه تا اوکۀ دنیا واخلم
پۀ خندا خرڅګه ژړا واخلم

لیږي دې پوره ته کړه د مخ نه زلفې
لیږه سودا چې پۀ دنیا واخلم

ته چې پۀ سترګو کښې مسکۍ شوې ګلې
نۀ دې دردې مینې بلا واخلم

تا ته چې ګورم پۀ درد زړه ولوکښې شم
یو قدم مخکښې بل پۀ شا واخلم

مرګ او بیلتون راته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم کۀ دا واخلم

څومره چې زړه یږم په ځوانۍ پسې زهیریږم
خدایږ زده نۀ پوهیږم چې ساده شوم که پوهیږم

نۀ اولۀ تا تنګ داسې کله چرته شوی
دومره خو پوهیږم چې قدم اخلم ودریږم
تۀ او ستا بنایست چې په ما څنګه څنګه کړے شی
مۀ کوه ایله نن د هر څۀ سره جوړیږم
نۀ یمه خوشحاله ستا په غم کښې خندمۀ شي
خدای یې بخلامۀ کړه چې لۀ تا مرورېږم
شان یې دکړو نۀ وی خو چې زړۀ یې شی راپورته
تا ته چې نۀ سوال کړم دخپل ځان څخې شرمیږم
غوښتۀ یې هم دا چې راته وواې چې دروسه
خدای خبر چې بیا دې پۀ پلوۀ در ښکاره کیږم
تۀ کۀ په یو خلۀ لۀ ما خلاصیږې نورې واخله
تۀ به راته نۀ شې کتے څۀ لۀ خندۀ کېږم

څنګه ما خاطر در ته دا ووې چې یې هېر کړه
پریږده چې یې وا ره په هر ځاې کښې در یادیږم

میاشتنۍ • قند • مردان . خصوصي ګڼه ۱۰ رکالئیز نمبر (ص ۹۵)

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

لکه کلۍ چې پهٔ اغزو کښې وينم
داسې يې زړهٔ ستا پهٔ بڼو کښې وينم

رخسار دې وينم تورو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې پهٔ تيارو کښې وينم

ګلفامه څوک ده لرې اوسې لهٔ ما
زهٔ دې د نم پهٔ پلوشو کښې وينم

د ستا ليدل تېر شوے خوب وهٔ آشنا
بيا به دا خوب پهٔ کومو شپو کښې وينم

اے د سبا ستورې باخبره پهٔ ورو
تلهٔ د آشنا دې پهٔ ختو کښې وينم

زما خاطر خاطر دې اور کښې وسو
اوس يې لوګے پهٔ اسويلو کښې وينم

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

○

خوشحالي ستا شوه زهٔ يې نهٔ اَخلمَ
د ستا غمونه وارهٔ زهٔ اخلمَ

تا يې چې زړهٔ وړهٔ ګواه هم نهٔ لرم
اوس به لهٔ تا نه خپل زړهٔ اخلمَ

اول سپرغۍ وم ستا د مينې د اور
اوس پهٔ ځان پوره شوم چې لمبه اخلمَ

پهٔ وړاندې ځم پهٔ وروستو ګورم آشنا
نهٔ قدمونه چې وارهٔ اخلمَ

هر سړه ګړدونه پهٔ خاطر دې د غم
پهٔ اسويلو کښې چې سيالۀ اخلمَ

○

د منزل په کښې د الفاظ وضع ونه دے چې صحيح نهٔ دے .

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

په دې دُنیا کښې مې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غرې تېروم

په ما زهیر مهٔ شې خو مخ ښکاره کړه
په زړهٔ د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحال تهٔ کوه چې غم نهٔ لرې
زهٔ لېونے یم چې تنګسې تېروم

دا زهٔ خاطر ستا د خاطر د پاره
په خپل خاطر د غم چپې تېروم

○

○

اشنا کهٔ تا ته پهٔ کتو پوه شوم
نو بس پهٔ ټولو تماشو پوه شوم

پس خو معلومه شوه چې نهٔ را درومې
ستا د دروغو پهٔ وعدو پوه شوم

یا د ساقي د میو خوند نشته دے
یا زهٔ ایله اوس پهٔ نشو پوه شوم

سوے به هم د خاطر زړهٔ وی داسې
زهٔ دې د مخ پهٔ سرو لمبو پوه شوم

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمته راسې دې ودهٔ کړم چې بېدار نهٔ شوم
بغیر لهٔ تا ستا دغمونو نه ونګار نهٔ شوم

پهٔ دې دنیا کښې به غم ستا لهٔ ئونده څهٔ نوي
لړېم غوړځوېم خو یو ځل پهٔ کښې خمار نهٔ شوم

ستا پهٔ الفت کښې هغه خوب چې ما لیدلے اشنا
د رقیبانو د جرګو ځنې وېزار نهٔ شوم

تهٔ چې راکوې زهٔ به هغه وخت پهٔ طمع ومه
یو ځل هم مړېږ د ستا د خلې پهٔ بنهٔ ګفتار نهٔ شوم

هغه وعده چې تا پهٔ سترګو کښې وه ماته کړې
دا زهٔ خاطر دې د وعدې پهٔ انتظار نهٔ شوم

نور پهٔ زړهٔ ې نهٔ ځائیږی چې څهٔ وایم
رانه بیا مرورېږی چې څهٔ وایم

کهٔ څهٔ نهٔ وایمه هم راپورې کړی
پهٔ دې هم راته قهرېږی چې څهٔ وایم

د هر چا پهٔ لوری خمه داسې وخت دے
بیا مې وخت کله تېرېږی چې څهٔ وایم

کهٔ خبره نهٔ وی مانه خبر دے خبر دے
بیا خپل حسن نه خبرېږی چې څهٔ وایم

پهره بنه پهٔ تا پوهېږمه خاطره
خو بس سترګې ې شرمېږی چې څهٔ وایم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ به ګرځې مسې بنګلے زهٔ به مړ یم
چې ې اوس وګےلې لیدلے زهٔ به مړ یم
جنازه ې چې له کوره کړے تــه درومی
تهٔ به نهٔ وې راو تلے زهٔ به مړ یم
خدای د پاره پهٔ مزار ې چې را درومې
لږ شه ماته پښه نیولے زهٔ به مړ یم
زهٔ به مړ شمه قرارې مرګے ورک شه
سره خاندی به تهول کلے زهٔ به مړ یم
وچې ترخې به پهٔ ما وی را زرغونې
وی مزار به مې مبتلے زهٔ به مړ یم
اے اشناچې دې وطن له تهٔ را درومې
خرخښې خو دې لیدلے زهٔ به مړ یم
خړې خاورې به پهٔ ما باندې انبار وی
هر سړے به دروی غلے زهٔ به مړ یم

د کاکل پهٔ خته بند د مغ کتاب کړه
ما خاطر پهٔ خدای سپارلے زهٔ به مړ یم

بنګلی مخ ته دې د موم پهٔ شان اوبهٔ یم
لکه کاڼے مسې کلک ورته پهٔ زړهٔ یم

چې پهٔ کومه لاره لاړ شی زهٔ یې مل یم
لکه ګرد یې مسې خور پهٔ هر یو پلهٔ یم

زهٔ پهٔ کومو سترګو ځان ته بیمار وایم
چې د ستا نوم اخستے شمه نو ښهٔ یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
پهٔ دې خوب پسې لا مفتی ودهٔ یم

لږ د ځان سره پهٔ زړهٔ کښې فکر وکړه
زهٔ خاطر دې چرې یوځلې پهٔ زړهٔ یم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

کوره چې رنګ مې سوے سکوړ نۀ يم
طاقت مې نشته ستا د زور نۀ يم

راځه د سترګو نه مې مۀ درېږه
سرې پۀ ژړا دی څۀ مېخور نۀ يم

دې اسوېلو ته مې تۀ نۀ ګورې څۀ
سوے پۀ اور يم سوے لور نۀ يم

ستم کړه تۀ منع کړے يې چا
زۀ لا خاطر مړے د ګور نۀ يم

سپړلیه نۀ دې پۀ غُنچو کښې نۀ يم
عادت پۀ داسې تماشو کښې نۀ يم

کۀ راکوې نو سم شراب را کړه
نۀ دې ساقي هسې اوبو کښې نۀ يم

اے خدايه بس ما خپله وږځ وليده
د داسې ژوندن پۀ تېرېدو کښې نۀ يم

د ستا بانړۀ د ستا رخسار پۀ خاطر
بې د ګلونو پۀ ازغو کښې نۀ يم د

تۀ ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نۀ شې پۀ درتلو کښې نۀ يم

د [illegible] ديوان کښې دا بيت د غزل وروستے بيت دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د منزل په منزلونو کښې يم
د دسېدو په اميدونو کښې يم

نه مې دنيا نه مې عقبا لګېږي
دغې سودا او دا فکرونو کښې يم

د ستا رخسار به مې هېڅ نشي اشنا
کله د بهار په سرو ګلونو کښې يم

زما په زړه کښې خو هم ته يې اشنا
دا نه خاطر کله د چا زړونو کښې يم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ياره ستا مينې په اور سېزلے يم
روغ به نشمه په زړه داغلے يم

خودم قسم چې تر هغې پورې ژوندے يم
وړې دې نه په تش ديدن ساتلے يم

همېشه سر په زنګون په غم کښې ناست يم
ياره تا کله خوشحال ليدلے يم

خوار خاطر ولې چې دا کومه ګناه ده
چې له در دې بېنوا شړلے يم

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ژوندی کله نهٔ ماړهٔ دی چې لاړٔ خاورو
نهٔ ماړهٔ دی نهٔ ساړهٔ دی چې لاړٔ خاورو

چا چې خاورې ځان کړلے پهٔ ژوندون دے
هغه چرته کښې وُدهٔ دی چې لاړٔ خاورو

د انسان سره چې غم مل شو نو کلک شو
دیوال کړے چا اوبهٔ دی چې لاړٔ خاورو[1]

د خاطر رنګین غزل ته حیرانیږم
پهٔ دې خبر خبر کښې څهٔ دی چې لاړٔ خاورو

○

---

[1] مترانه او دیوان کښې دواړهٔ پهٔ ځای مصرعه [illegible] (د [illegible]) شرح صحیح نهٔ دے
[2] مترانه او دیوان کښې غلطه مصرعه داسې لیکلې شوې ده :
دیوال کړے چې اوبهٔ دے چې لاړهٔ خاورو .

○

خوږ به نهٔ تېرېږمه پهٔ سرو سترګو
تېروتمه ستا پهٔ لېمونو سترګو

مهٔ توروه تورې بلا سترګې دې
پام چې درته نهٔ شي د سپېرو سترګو

عمر له بې کار وی د ښها سره
وهٔ چې کوړې چا ته پهٔ معصمو سترګو

بس کړه د خاطر سره پخلا شه تهٔ
خلق وېره عزت کړي د نېرو سترګو

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څهٔ یوسي زما په تورو سترګو
زړهٔ دې وړے لا په خوا په تورو سترګو

که پروا کړمه څو زهٔ به دې پروا کړم
نور دې څهٔ کوی پروا د تورو سترګو

وهرې سترګې مې د سترګو په هر لور شی
کړم دې داسې وارخطا په تورو سترګو

کړی مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
وربه یې نهٔ کړم د دنیا په تورو سترګو

نهٔ خاطر دې د ګلو سلائی وے
ښکلولے دې اشنا په تورو سترګو

بیا دې سهی نهٔ کړم په هغو سترګو
یو ځلې هم هغسې په مړو سترګو

نهٔ مې شته په نورو سترګو شک د نړهٔ
بس څو نړهٔ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زهٔ یې کړم آشنا لهٔ شوګیرو سره
یو مې پل خوبونه ستا قدو سترګو
نهٔ یم چې د نړهٔ په سترګو تا وینم
چار نا لیدلې په پړندو سترګو
خپل مې واړه بدرائې په سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د پړندو سترګو
ستا دې اوښدو ورو ځو ته حیران یمه
څومره ښکلې ښکارې په دې دو سترګو
خیر دے دا زما سترګې څو بدې شوې
ته څو راته ګوره په دې ښو سترګو

څومره تږنه وُښې دی حیران یمه
سترګې د خاطر ستا لهٔ مړو سترګو
ریډیو پاکستان پېښور (مسودات)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما د وصال په شپه کښې تیوله شپه سحر لیدلو
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتـــر لیدلو

دریغه چې شپه وے د وصال خو ترقصته پوره
زۀ په دیدن نۀ مړیدم چې مې دلبر لـــیدلو
بیا د سحر غمونو هله لیوے کـــړمه زۀ
سرې ماښام مې نمر اوچت دغرۀ په سر لیدلو[1]
نۀ یې لا هیڅ په سرو لبانو باندې نۀ یمه پوه
لا په اسمان مې چې د لمر په ځاې قمر لیدلو
په تصور کښې مې د ځان سره کول فکرونه
په هغه شپه چې به غماز جوړې محشر لیدلو
چې مې را یاد کړل هغه تېر د جدائی وختونه
لۀ غمه ډک مې ترهغې پورې اختر لـــیدلو

خاطره بس کړه د وصال طمع پیدا شوه د یار
وائي رېبار چې مې جانان دې مــرغـــه لیدلو

[1] [illegible]
د ماښام سره [illegible] اوچت [illegible] په سر لیدلو

شوق چې ستا د ږیرو پیغــورونو ســره لاړلو
زور چې شو اوبۀ د ستمــونو ســـره لاړلو

خوښ مې اشنکی شــول د ښو ازغی چې مې شـول
نړۀ را نه بلبل شـو دګلـونو ســره لاړلـــو
وږیې چې کړې ټینګې خــو اخر یې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو ســـره لاړلـو
سترګې چې نیولی ستا د مینې په کاروان کښې
لاړلـو نظر یې د ګــردونو ســره لاړلـو
زۀ تر ښه لوګے شــم چې به څۀ سوے ترې راشی
نړۀ را نه د یار د دیـــدنونو ســره لاړلـــو
چرته واسې یار شته لکه زۀ په انتظـار یـم
ستورے د سبا هم د فکرونو ســره لاړلو
چرته به زما لیـــونے نړۀ پرې مشغولیږي
ستا د توررو زلفو زنځیرونو ســره لاړلـو

شو به دې مهار د عشق نیولے وی خـاطره
ړوند در څخې هسې د وختونو ســره لاړلو

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

باد شو مه دعشق دګړ ننګونو په سرونو
په هوتم دلسري وطنونو په سرونو

دړنغه چې د ستا د انګو خوله هم نه وي
پرځې نه چې ګودم د ګلونو په سرونو
ستړګې به زما شي اخر غرقې په ژړا کښې
ګرځي چې کشتۍ د ګرداوبونو په سرونو
مات به ما نظر کړه چې سپهر ستړګې حق حیران شي
دود چې کړه د لمبو د محلونو په سرونو
هسې هم ایږې یمه د باد سره الوځم
سکور مې څلله نیسي د زخمونو په سرونو
ځان به خاورې نه کړم غم د یاره که څو پرېشي
خاورې دې پرتې وي د تیغونو په سرونو

ښکلې به سر ټیټ کړي یاره ستا په تصور کښې
د هر خاطر ستا د غزلونو په سرونو

څو به سره پټ دواړه په زړه ذره ذره یو
که دا دې خوبنه نه ده چې هرچا ته دې ښکاره یو

یو دغه بهلتون دے چې عزت مو په کښې پروت دے
څو به په کښې وایو چې مدام دې در سره یو

ته زما په سوي شمعې زه ستا په انتظار کښې
هر کله چې وي نو مړه به دواړه په یو شپه یو

نه به کله وایم که دنیا په بله واوړي
ګرځي دې نور خلق مونږ په خپله تماشه یو

یوځ به مې سوکند شي په کښې وړ د څو د یار
اوس به دواړه څه رقیبه تور دي په اوبه یو

راشه مروره چې مې شک له خاطر وځي
وایو به رښتیا چې دا په څه سره خفه یو

ځ دیوان او [illegible] کښې [illegible] ... منزلرلند کښې نشته.

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څکه مې نن په سوزېدو تېر کړه
چې مې ږړدن په مسېدو تېر کړه
زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
زړه مې له ټولو مرحلو تېر کړه
دلسوزۍ مه ګڼه تپوس همدمه
زړګي مې عمر په لمبو تېر کړه
زما دا تېر ژوندون زما خو نه وه
ټول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړه
یار بیا د چا له تورو زلفو نه ګیم
یوځلې مرګ راباندې دو تېر کړه
لکه د شمعې بېګا ستا په طمع
ټول انتظار مې په سلګو تېر کړه
زه چې سپېلی ته ورخبر نه یمه
ما د دیدن په رنګینو تېر کړه
ژوندون د عشق لمبې ژړدې غځه دی
سر مې له واړو ګړنګو تېر کړه
اشنا د ستا د بنګلی مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړه

بنه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې بنه ولې ګوري ورته
تا چې مخ پټ کړلو ګذار دې وکړو

د زړه زخمونه مې بیا هله شماره
کړه د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زه لا خوځه نه وایم چې داغ مې په زړه
ته لا خفه یې چې دیدار دې وکړو

خاطره زه له تا نه چاوهې یم
وار به دې راشي کله لېر وار دې وکړو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خير نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصوير وم ستا پهٔ دوو څوکې محراب ته

ما وې تل به خوشحالي وي ستا پهٔ عشق کې
اوس مې نهٔ پرېږدي غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو ارمان خو هله راشي
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

يو ذره يې لرې نهٔ کړلو د مخ نه
فکر يو ړم د اشنا د مخ نقاب ته

نور يادونه مې پهٔ ياد کېږي راته هوښيول
يو دوه نهٔ راځي چې کېښمه حساب ته

وايي زړهٔ به زما هم داسې تک تور وي
چې خاطر وکړم نظر سرې کباب ته

زهٔ يمه حيران د دنيا سترګو ته
ګوره کتے نهٔ شي د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه ليونے شومه
سترګې مې صحرا دي د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
راځي شي لهٔ واره ژړا سترګو ته
داخو دې پهٔ خپله اشنا کړې دي
څله مې ناوبل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا برېښنا وه د فلک غوندې
بيا را نغله هغه ړڼا سترګو ته
تا جوړې ارادې د راتلو کړې دي
ښکاري مې رنګينه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړه
بيا به نهٔ راکوې سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته چې رقیب ته اشارې کړې دا د مل نښه ده
ته چې دا غلې غلې ګورې دا د غل نښه ده

کله یقین کړمه په دا چې مرور یې له ما
ما ته معلومه ستا په سترګو کښې د چل نښه ده

ته چې تېرېس رانه مُدام کوې چې څه لټوې؟
زه چې دا لاس په سینه بدم داې اول نښه ده

خاطره تا چې بیګا خوب کښې د هجران لیدلے
یقین مې دا دے اخري ستا د اجل نښه ده

خواږه تراخه شي د خوږو هسې نامه پاتې ده
د بدو شپې دی او د ښو هسې نامه پاتې ده

ته رانه هېر یې خدایه هرڅه په دولت کړمه
د دعاګانو د ښېرو هسې نامه پاتې ده

په سترګو ژړو او په زړو کښې سره خاندو اشنا
مهٔ کړه ګیلې د ژړېدو هسې نامه پاتې ده

په دېره مینه کښې چې زه او ته پرې نه پوهېږو
د عشق ورځو او د شپو هسې نامه پاتې ده

چې په پېل کښې به یې په زړونو باندې اور لګو
د ستا د عشق اننګر هسې نامه پاتې ده

سبا به وائې چې د خداې په خاطر راشه لږه
په ما خاطر کښې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

بېګا ستا په انتظار ي هسې ستړې تېره شپه کړه
خندل راپورې ستړدو چې سپوږمۍ راته ګيله کړه ۱

ورته سر په زنګانه وم د وصال تږى ته غلے
ما به کله بنه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شو په منډه نظر ستړے چې هر ستورى به ځلېده
چې د ستا په لور به تلل هغه ستورى به مزه کړه

ورسره به يې تږه وچرى که شپه وچرى د خاطر نه
په ثرا ثرا قدم شي خو وعده يې ستا پوره کړه

○

۱ صحيح مصرع داسې په کار ده : خندېدل راپورې ستورو چې سپوږمۍ راته ګيله کړه

○

لرې د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لورى سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقيبان پوهه شي
پټ په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زړه چې سم دا وارې ونه چوې
تکه تنها که ترکېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصيحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ما پهٔ شوګیر تا پهٔ خوبو تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته پهٔ ګیلو تېره کړه

بېګا رانغلې شمع دو یه اشنا
ما ټوله شپه پهٔ دربدو تېره کړه

مینه د ستا زما نوی زړهٔ سوزوي
هسې لمبه دې پهٔ ایرو تېره کړه

دا ما خاطر ستا لهٔ خاطره اشنا
د هجر شپه مې پهٔ سلګو تېره کړه

○

○

رقیبه پهٔ خبر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې کړه

خوبه پرې سترګې زهٔ د اوښکو ګرځم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
نورې دا غمژنې د جفا خبرې پرېږده
کله کله یادې د وفا خبرې کړه
سبو مې کله کېږدې د ساقي پهٔ پیمانو
د ټولې میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین داوښکو پهٔ سیلاب کښې
بس نور شه راته وایه د خندا خبرې کړه
پهٔ خود نهٔ یم تپوس راځني مهٔ کوه د دهر
اشنا ما لېونی ته د صحرا خبرې کړه

خاطره چې ونهٔ کړې د بل چا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یا د شرابو نه نشې و باسه
یا خو ترېخ زما لهٔ خلې و باسه

یا مې د زړهٔ رازونه مهٔ لټوه
یا دې صحرا ته قافلې و باسه

څهٔ لټوه تنګه دنیا که شوه ربه
زړې د ژوند لا ورځې شپې وباسه

د آشنا یاده نور مې مهٔ تنګوه
لهٔ دې سرایې نه قافلې و باسه

اور د خاطر د زړهٔ پهٔ خونه شو بل
ستړې د سترګو نه مې مږې و باسه

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه پهٔ لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
کهٔ مې خو ما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن ترې نهٔ شی
راشه دا اوښکو مې باران یوسه

تهٔ چې مسکې شوې زما زړهٔ ته ښکلیه
دا د غمونو ډک جهان یوسه

خوبه زر راشه دا آشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لږ د خاطر کړه شمع روڼه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ټکه کلي له مسېدو ړکه شه
باڼه د رانغ کړه له اغزو ډکه شه

چې ستا خوږو زلفو ته ښخه نهٔ شوه
زما څنګل له زولنو ډکه شه

که یې هر څو درسره فندبولې
خو زما مینې له پېښتو ډکه شه

چې مې ژوندون له رنګینو ډک شي
بیا په غصه کښې له نشو ډکه شه

بس پښېماني له زړهٔ نه وباسه نن
وېرېږه مه له اشارو ډکه شه

چې تا مې هم ګرېوان ته څېرې وړې
هم ستا کوڅه یې له تېرتو ډکه شه

ښه دي زړهٔ تش کړه چې بیا بیانهٔ وائي
فضا زما له اسوېلو ډکه شه

بدخواه چې لاس په سینه کښېدی درته
دخېبر څانګې له اغزو ډکه شه

خاطره یار دې په خېبر کښې اوسی
تپوله درد له سپېلنو ډکه شه

ستا له سپینه مخه زار زما زړګے شه
هم د استانه سپېلنے او هم لوګے شه

ستا په ژبه باندې هره ژبه خوند کا
اے اشنا یا اېرېدے یا پېښورے شه

زهٔ او تهٔ د چا ژړا او خندا څهٔ کړو
زما او ښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس د ګل څنګ ته لرې شه رقیبه
یا پخپله باندې ګل شه یا ازغے شه

زهٔ خاطر دې نور خاطر کولے نشم
اے رقیبه کهٔ پوهېږې نو سړے شه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د هجران په شپه ډیوه په لاس کښې راغله
خدای خبر چې چرته تله په لاس کښې راغله

رقیبان خو دې اوس تول راله راتېر شي
چې یار راغے نو وصله په لاس کښې راغله

چې مې صبر اُمید دواړه پسې خوړ کړل
چې لهٔ ځانه خبرېده په لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصور یې یوه خبره په لاس کښې راغله

چې په تلو کښې شوه مسکې نو بیا بهٔ راشي
اے خاطره بس راځه په لاس کښې راغله

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

ترخو ته مې نرۍ کېږي کله کله
په خوږو سرۍ مې کېږي کله کله

د دردمندو نظر هغوله په کار دے
چې دلاسه دې ښهٔ کېږي کله کله

چې اشنا دچا نه ورک شي موندے نشي
پسې ځان مسې ورکېږي کله کله

ښکاري یار مرور نهٔ دے اے خاطره
په لمو کښې چې اوسېږي کله کله

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ستا د ښکلي مخ شمع چي مسېږه شوله
جوړه په محفل کښې ئوړه شپه شوله

راشه لږه واوره د اُلفت قصه
بس دے نوره نږه ډکښي ي نږه شوله

د پرې وعدې ښې وي لږې لنډې ي
اوس دې هرېو کال راته وعده شوله

تا چي د خاطر خاطر و نه کړلو
ښه شوه د پره ښه شوه اشنا ښه شوله

○

○

بيا به سره ګورو اوس ځواني ده درومه درومه
ځوک کړې دومره غم خو ديواني ده درومه درومه

اوس ته ايله راغلي چي بس وخت د ځنکدن شو
بيا راته ګرانې آساني ده درومه درومه

وې يې چي بازار مې د ښايست دے ګرم شوے
هر شے په کښې ختلے دے ګراني ده درومه درومه

نه او ته خاطره نو پڅه سره خوابه يُو
مينه خو هم دا پښيماني ده درومه درومه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شکر چې نهٔ هم ستا د بنېرې شومه
اوس دې چې نهٔ بنکلیه دکوڅې شومه

نهٔ به په ځان خفهٔ وکړم چې راشې تهٔ
واړه دې پهٔ طمعه کښې ذرې شومه

دومره درنــزدې یم کهٔ څو لرې یم
لرې به شم نور کهٔ درنږدې شومه

نن خو دې خاطره چې سبا نهٔ وے
پوه دې نهٔ د مکر پهٔ وعدې شومه

کله چې پهٔ فکر کښې د ستا شمه
لاړ شمه لهٔ ځانه خو بیا راشمه

تهٔ کهٔ لرې ضد نهٔ خو پښتو لرم
اوس درسره خرنګه پخلا شمه
خیال او تصور ته به سلام وکړم
نهٔ کهٔ د خپل زړهٔ پهٔ تماشا شمه
تاوې شي د زړهٔ نه ستا د مخ لمبې
کړم چې بستا د زلفو پهٔ سودا شمه
نورې دې د مینې لارې سمې کړه
خدایې خبر چې کوم پلو خطا شمه
عشقه راسې ځای لره دې راوستم
اوس به نهٔ د ستا نهٔ د دُنیا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه پهٔ طمع د سبا شمه

وړې غریو نیولی راکتلی دی
لړه بهٔ خاطر ته پهٔ خندا شمه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دلارې خاوره شوم د پېښور څنې وتلې يمه
اشنا په تا پسې له تلو څنې وتلې يمه

د آشنا مخه نور مې سرے ټپ وسے نه شي
نه خو د اور او د اوبو څنې وتلې يمه

په بنه بنيره به دې نه لېږم ناز بده اشنا
زړه مې اوس پوه دے د بنيرو څنې وتلې يمه

تا خو به نور راته خندلي وي چې داخله وش
کله په ټپ دې د کوڅو څنې وتلې يمه

دغه داغونه مې دي بس دومره خاطر مې وش
نور د کرلو د کلو څنې وتلې يمه

توبه خټګه تېرېږي په هوښيار باندې وختونه
نا پوهه هسې تېرګېږي په قرار باندې وختونه

هيچرې هم سخيان خو د سبا غم و نه نه کا
له شومانو نه تېرېږي په خروار باندې وختونه
دا تېر وختونه پېرېږي ده له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم کړه په اقرار باندې وختونه
نه دے هسې کرم چې څوک په غم کښې درو ند بنکارېږي
په هر چا باندې تېر شي په خپل وار باندې وختونه
ګوره د هغو په نېم کښې نور سودا نه وکړ
تېر چې شي د بنکليو په بازار باندې وختونه
لکه باد هسې تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندې وختونه
د مغ دې تصور کړم خټګه مغ مې داسې تود دے
خبر نه يې ګرځل تېر مې په انکار باندې وختونه

ماخټګه به لتوي کړے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما بنکلي تېرګيږي په خپل يار باندې وختونه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما پهٔ مثال لکه پتنګ وکړنه
تهٔ دې د شمعې غوندې رنګ وکړنه

کهٔ ې کوثر شولو نصیب د دیدن
بیا ې شهید د عشق پهٔ ننګ وکړنه

زمکه بستر وی لېونو ته مُدام
زړګیه تهٔ یې هم پالنګ وکړنه

لکه چې خوږ مره ستا غمونه دی ډېر
پراته ې ټول په زړګی زنګ وکړنه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنګ وکړنه

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نوره د زړهٔ ې حوصله ماته شوه

شونډې دې هسې د پېدلې نهٔ وې
په زړهٔ دې بله څهٔ راتله ماته شوه
نور ې ساقي څهٔ جُرم نهٔ دے کړے
تشه لهٔ لاسه ې پیاله ماته شوه
کهٔ بهٔ عوض کښې ې هر څهٔ غواړې تهٔ
دا ې په برخه رسېده ماته شوه
لاس ې بې واکه چې جامونو ته ځي
ما بنام خو نهٔ دے چې روژه ماته شوه

خاطره پرېږده د دروغو توبې
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور زهر په خوږو کښې د افسون مه راکوه
دا بس دے اشنا نور دا زهر په چاودون مه راکوه

ته تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشنا
سزا د رقیبانو په لمسون مه راکوه

چې خو وکړې وعدې نو هومره لاشې یې وعدې
دا دې وی در پاتې خو زبون مه راکوه

که زه چرې په خود وے نو په تا شیدا کېدم
په سترګو ماله پار بیا د جنون مه راکوه

هر څو که زه خاطره د اشنا اجل ته مخ شوم[1]
دکوږ مبارکی خو په ژوندون مه راکوه

---

[1] د دیوان او منزل په نقل کښې مصرع داسې ده، هر څو که زه خاطر د اشنا اجل ته شوم

ته خو وایه زه به څه کړم — زړګیه لېونیه
څه به کړم او څه به نه کړم — زړګیه لېونیه

تا خو وې آبادی پرېږده، ما خو پرېښوه دلته څه دی
په صحرا چې ګرځېده کړم — زړګیه لېونیه

چې اشنا کړې سترګې پورته بانه ستا په لور راوړي
زه یې کوم طرف کاږه کړم — زړګیه لېونیه

زه خاطر در ته حیران یم چې په څه باندې راوینې شي
چې په څه دې اوس وه کړم — زړګیه لېونیه

---

[1] منزل او دیوان کښې (ورته) دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ځیګر یې شو کباب په لمبو اوږد ولګېده
په ما دے یک تنها کله په هس لوږ ولګېده

چې لرې د رنړ دې شوم د وصال په تمنا
د ستا د ګنګرو کانو په ما شور ولګېده
ځیګر یې تش ګوګل دے راشه وګوره تماشه
د سوو فریادونو تنګ ټکور ولګېده
زړګیه اُمید لنډ کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې ځوانی مرګ شی اوس یې زور ولګېده
سپین مخ دې را ښکاره کړه د نقابه لکه نمر
ور بل دې پرې د ورېځو غوندې خور ولګېده

خاطره خدای خبر کله بیا دیدن وکړې دیار[1]
چې بیا د غمازانو داسې زور ولګېده

اشنا وې دا لړګی دی د خاطر داسې بلو
رقیب وې مازیګر شو په تنور ولګېده

[1] [illegible]
[2] [illegible]

لوے دریاب د مینې نه شی په واړه زړه
شومه یاره بیا د ستا غوندې په نه زړه

چې په خلهٔ کوی یو او په زړه بله
د هغه سره به مینه کړې په څه زړه

سوی د رنګ ته چې لې وګوره دلبره
ما نیولے ستا د حسن په لمبه زړه

بېګا ستا په انتظار کښې شمع رو یه
د هر ستوری سره پورته یې خاته زړه

بیا یې خوب واړه تښتېدنه او هیبت شی
د هجران چغې چې وشی په فده زړه

یرغم نه دے چې یې وکړې اے خاطره
ډېر غمونه دی کوه یې په ساړه زړه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

راسي بله شپه به په نصیب سره راځي
په عمر کښې راځي خو د رقیب سره راځي

خوشحاله وی په غم کښې هم ځبه داده شامل[1]
را دروی خوشحالي دې د حبیب سره راځي

څو چې[2] په تندی یې د ازل لیکلي نه وی
دومره زحمتونه د غریب سره راځي

خندیږی او ګډیږی سره ګلونه د صبا
نغمې چې د بهار د عندلیب سره راځي

نور خلق که رغیږی په دارو د طبیبانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره راځي

1. منزل لیند او دیوان خاطر کښې الفاظ هم ... نسخه کښې مصرعه یې ورته اړه سمون کړی
2. څو چې = ترکیب مصرع ته معنی کړی

عکس د ستا زما د سترګو له زنبار نه وځي
د زړه له کوره مې بېلتون په یو ګذار نه وځي

راستا کوڅې له زه د دروغ ځان په خیال نه درځم
چې تاو را تاو نشی د ستنې سوم نه تار نه وځي

اے شمع رو به راشه نور دغه ضد و نه پرېږده
چې په مئین دې هره شپه د انتظار نه وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې مې ډوبه ژوندون هېر شي
چې په ربښتیا خو سمندر وی د انکار نه وځي

شپې د او ښکو د خاطر پسې ایله زیاتې شوې
ښکاری د ستا د څوانه اوبه د شو بهار نه وځي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې کتې در ته لږ د ښه هجره نه شم
د ستا سترګې چې ګوري د زړهٔ نه وځي
خدای دې هغه وخت را نهٔ ولي صنمه
چې مې ستا د دیدن شپې د زړهٔ نه وځي
کهٔ د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
دي وېل کهٔ مې جګرې د زړهٔ نه وځي
موده پس سره یو ځای شو پهٔ محفل کښې
ستا بانه مې تن نېزې د زړهٔ نه وځي
جمع زړهٔ لره اشنا چې زهٔ د ستا یم
چرته زلفې مې خورې د زړهٔ نه وځي
د مخ لرې کړه پلو زهٔ دې لوګے یم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړهٔ نه وځي
تر هغې به دې رقیبه زړګے وچوي
چې خاطر د معشوقې د زړهٔ نه وځي

زړګیه تا وې چې دردونه څهٔ دي
دا پهٔ ګوګل کښې دې تړکونه څهٔ دي
زړهٔ پهٔ ښهو مې وله څوک یې وینی
وهه وهه دا سترګکونه څهٔ دي
بس خو کهٔ مخ دے نو ګلنامه دے ستا
دا د خورشید قمر مخونه څهٔ دي
نهٔ ده اسانه اشیانه مې د زړهٔ
لا د ستم دې تندرونه څهٔ دي
د ستا منزل دې دومره نور لرې شي
ګودر ړندو ته تیندکونه څهٔ دي
کهٔ چې ذرې کا نور نو لا به ښهٔ شي
ستا پهٔ فضا لا وسعتونه څهٔ دي
چې مرور وی یو ساعت یې ګوره
چې وی پخلا نو بیا ګلونه څهٔ دي
چې مرور یې پېښېږے څو نهٔ شي
ما ته پهٔ غلا غلا دیدنونه څهٔ دي
دا پهٔ خاطر ګلفامه ستا د شونډو
وی پهٔ خاطر دې پرهرونه څهٔ دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې پښېمان نهٔ شې پهٔ بیا کښې څهٔ دی
پرېږده راوګوره پهٔ دا کښې څهٔ دی

زما پهٔ اوښکو کښې خندا ده وُ ستا
یاره د ستا پهٔ دې خندا کښې څهٔ دی

شمعې د ُن شپې نه سبا جوړه
سبا به مړه وې په سبا کښې څهٔ دی

زړهٔ مې یې ستړے پهٔ ټوپونو کړلو
ګُله دا ستا پهٔ دې ګډا کښې څهٔ دی

خاطِره تهٔ چې ماته نهٔ شې کښتے
لږ مې پوه کړه چې پهٔ ما کښې څهٔ دی

ګُله د ستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شېبو شپې دی

پهٔ دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپوښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

پهٔ تا اختر اوس د ځوانۍ راغلے
دا ټولې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ تهٔ به راښکېږې کله
اوس مې د ژوند د محفلو شپې دی

دا زهٔ خاطر در نه تېرېږم کومه
د بېلتانهٔ دې تورې څو شپې دی

خاطر د وینو غړپې غړپې وکړلې
دا یې د ژوند د ختمېدو شپې دی

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د ستا په غم کښې خوشحالي پټې دي
په دې زندان کښې ازادي پټې دي

زړه که ته غواړې نه لېونے خونه يم
د مخ سره زلفې ديسې پټې دي

په خوږو زلفو کښې راګوري په چل
په دې ځنګل کښې دې هوسۍ پټې دي

په کومو سترګو به بيا بيا درځمه
په اشارو کښې دې تهګۍ پټې دي

خاندې چې جوړ ې شول د زړه زخمونه
ايله په ويښو ې خوږګي پټې دي

ځه شو په خوله چې دې رخصت راکړو
ستا په نظر کښې تسلي پټې دي

په سرو سرو ګورم تورو سترګو ته دې
چې په کښې څه بلا مستۍ پټې دي

ستا له سينګاره ې ښوانی شه لوګے
ډېرې په خاورو کښې ښوانۍ پټې دي

د ستا په خيال زما خاطر ښوا ېرې
خو د اميد په کښې سپرغۍ پټې دي

○

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نه وينمه سترګې که هر چرته سترګې دي

له هره دره ورو تلې سترګې مې آشنا
که وړې دي که تېرې خو دې در ته سترګې دي

ته تل را ته مرسته په دې عمر مه شه جوړه
زما خو هم کلفامه دې پرهر ته سترګې دي

د مينې سمندره سترګې غرقې ې کړې تا
وتلې مې له تا کله بهر ته سترګې دي

په اوښکو مې کړه ستره وړه ونه ې د عشق
که ګل يې د مخ رڼۍ خو ثمر ته سترګې دي

را وه چې خبرې بنده وه په وخت سترګه د سبا
زما خو هم ختلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره که خو غواړې نو زه له تا د يار ديدن
نه نه شم ورکولے زما نمر ته سترګې دي

○

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

نن خو ما ته هسې بله دنیا ښکاري
تا چې نهٔ وینم نو څله دنیا ښکاري

تنګ کوګل یې دنیاشي چې ته یادشي
بې تا تنګه لا کوګله دنیا ښکاري

بې له مانه هسې کله صحرا ښکاري
بې له تا نه هسې کله دنیا ښکاري

چې په هجر و وصال نه پوهېږم
داوستا ده کهٔ یې خپله دنیا ښکاري

هېڅ خاطر دې خزان ونهٔ کړو خاطره
شګنه خره او بې ګُله دنیا ښکاري

○

○

زړهٔ چې کهٔ هرڅو رانه هرڅهٔ غواړي
هیڅ نهٔ دے خبر چې هرڅهٔ زړهٔ غواړي

اے ماشومه زړهٔ ته رانه ښهٔ وائې
هغه رانه غواړې چې ما نهٔ غواړي
تل به بې پروا وې کړنګونو نه
څوک چې خپل منزل ته رسېدهٔ غواړي
زړهٔ او د نظر ځني دې خلاص کړمه
نور دې لا بنا بست راځني څهٔ غواړي
هر سپېړے دستا د دیدن وږ نهٔ دے
را خو هم زړهٔ غواړي هم لېمهٔ غواړي
خبر نے کهٔ زهیر شوم ځان ته ګرانشومه
بد هم په کښې وي چې څوک یې ښهٔ غواړي

خلق پرې تېرشي له سرونو نه
ځلهٔ ورنه خاطر په تشه ځلهٔ غواړي

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

زما زړهٔ او د ستا سترګې سره پېژنی[1]
نور به بدکا چې پهٔ دې منځ کښې څاڅېږی

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے ښېرې مهٔ کړه
مئین زړهٔ چې ستا له مینې نهٔ صبرېږی

کهٔ دې غم پهٔ ما انبار وی پروا نشته
د ګلونو لاندې څانګه نهٔ ماتېږی

چې مې ورتې اشنا وائې خفه شوې؟
زړهٔ مې بنهٔ شی پهٔ ګوګل کښې نهٔ ځائېږی

زهٔ خاطر داسې هیبت ستا د راتلو کړم
که پاڼه چې پهٔ ونه کښې رپېږی

○

[1] پېژنېږی

○

ما وې نن به چې زړهٔ وچوی خو دردونه دی تېرېږی
پرېږد ده خپهٔ کړې تپوسونه خو وختونه دی تېرېږی

جوړې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لوری
نن چې سترګو ته د وړاندې مشالونه دی تېرېږی

جانانه زهٔ چې زغملے شم کهٔ وی د ستا د لاسه
هر څو کهٔ ستمونه طوفانونه دی تېرېږی

ستا د حسن پهٔ بهار کښې یاره نورې رنګینی نشته
د دهر[1] پهٔ خاطر باندې غمونه دی تېرېږی

○

[1] منزل لنډه ادر دیوان کښې د الفاظ نشته چې مصرع یې بې معنیٰ کړې ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څهٔ چې پرې پهٔ ما زما د يار سره جوړېږي
خېر دے زما زړهٔ د انتظار سره جوړېږي

کله پهٔ يو رنګ شي بيا سل ځل پهٔ بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وګوره واړهٔ خندکه پهٔ سترګو کښې اقرار کا
بس خو د يار شونډو د انکار سره جوړېږي

څهٔ پهٔ خاطر کېږي نن د ښکليو پهٔ صفت
هغه وخت راغلے دے چې دار سره جوړېږي

○

○

د وخت د ګذارونو چې داغونه نهٔ جوړېږي
زما سره سپرليه ستا ګلونه نهٔ جوړېږي

يو ځلې چې وران کړے ستا تصوير راله اشنا
هم هغسې زما هغه فکرونه نهٔ جوړېږي
راضي شه د يار غمه د دُنيا د غم سره
يو کور چې ډک زړهٔ پهٔ کښې برجونه نهٔ جوړېږي
اے زړهٔ تهٔ راته وائې چې يار راشي څهٔ به کړو
لا خو به څنې وړاندې تعبيرونه نهٔ جوړېږي
زهٔ خو چې اشنا لا د چغوانه لېرې يم
د عمر لېرونو ته زنځيرونه نهٔ جوړېږي
زهٔ تا ته پهٔ قدم کښې او تهٔ ما ته وېښ ولاړه
زما او ستا پهٔ منځ کښې پيغورونه نهٔ جوړېږي

خاطره يو وېخ نهٔ ده نن زړهٔ جوړ او سباوران
چې وړې کوي غمونه هغه زړونه نهٔ جوړېږي

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به ایله څه دلبرونه پاتې کیږی
ګوره چې یو کړ دچې یې د ښو نه پاتې کیږی

زړهٔ مې چې اشنا د ستا د تلو نه پاتې کیږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږی

پیغې مې د زړهٔ د لمن ورڅ پدې لاړې
غم دې په کښې ډېر شو د نیرو نه پاتې کیږی

نهٔ بلېدهٔ مې او دمغ دې. دا مې زړهٔ وهٔ
ګوره چې به سکور د سرو لمبو نه پاتې کیږی

تا چې په کړو وړو د عشق بوتلم زړګیه
څکه سې لاړې د ړندو نه پاتې کیږی

وی به مې ګواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوګی چې د ډیوو نه پاتې کیږی

یاد مې د دنیا لهٔ یاده مخکښې مخکښې سدی
څنګه به د ستا د یادېدو نه پاتې کیږی

باده د بېلتون چې مې په لړی بیا را نهٔ شې
سترګې مې د یار د تماشو نه پاتې کیږی

زړهٔ له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاورې یې خاطره چې د پښو نه پاتې کیږی [1]

بیا راغلله شپه او څلند ستوری یار را نغی
بیا به مې خاطر نن د ځوېو نه پاتې کیږی

---

[1] د دیوان کښې مصرع داسې ده: خاورې دې چې خاطره چې د ښو نه پاتې کیږی

[illegible]

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګې دې کړه برندې چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې ګردونه وارخطا شي

څو به کړې وعدې راته د شفق او د سبا
دېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي

زهٔ درته لهٔ داره پهٔ محفل کښې کښېنهٔ شم
سترګې چې راواړوې نو ښونه وارخطا شي

عقله چې يې وويشمه زلفې تار په تار
بس څو يو ګرېوان ته يې لاسونه وارخطا شي

دومره اے ښکيه ! ځان ته مهٔ ښکلوه ښکلے
وبه چوې لهٔ واره کهٔ دردونه وارخطا شي

غلهٔ سره د مينې په محفل کښې چې يوځاے شي
ښونه وارخطا شي، چې رنګونه وارخطا شي

مل يې کړه د ښهٔ يې کهٔ پهٔ خُلهٔ نهٔ بيانيږي
داسې ادا وکړه چې دا دونه وارخطا شي

څکه زهٔ خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پېښېده چې د خلقو درته ښونه وارخطا شي

ماښام، ژوندون پېښور اکتوبر ۱۹۵۹ء

پهٔ أرمان د نادانۍ شي چې هوښيار شي
خوشحالي او خوبي ورک شي غم يې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي يې پهٔ کار نهٔ وي
پهٔ أرمان د روغ صورت شي چې بيمار شي

پهٔ توبه باندې ډېر بد ښکاري چې زاړهٔ شي
ښکاري ښهٔ چې پهٔ ځوانۍ کښې توبه کار شي

لېونی پهٔ کاڼو لګي ورته خاندي
د هوښيار و ځنګدن پهٔ يوګذار شي

خپله غمه د يار غم يې لرې مېلمه دے
تا به وکړمه وار وکړه کهٔ دې وار شي

تهٔ دې خپلې سترګې وګوره چې څهٔ کا
د خاطر زړګے به څرنګه قرار شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

د دې دنیا نه چې ګلان ورک شي
غږ د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هیڅ نه ده
که دریاب کښې چې باران ورک شي

هر سړی سود په لیونتوب نه کېږي
چې په منګل کښې یې ګریوان ورک شي

څوک به لټوي ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

○

○

چې یې روڼ دے د لېمو په پېمانو شي
سو دې کله پیا د لب په بهانو شي

څو چې خدای راکړے نه وي نو به ژاړم
د خیبر فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام یم پروا نشته
لیونۍ غونډ نه تل په لیونو شي
زړه د ستا لېونو سترګو نه ډار نه کړم
که خویونه دې د سترګو لېونو شي[1]
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس وې
دغه شپه د سپیلنې د وږاند بنو شي[1]

چې د زړه کور ته دې راشې پروا مه کړه[2]
لے خاطره خاطر تل د مېلمنو شي

○

[1] که دا دواړه شعرونه منزل له نه کښې نشته

[2] له دیوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده: چې د زړه کور دې [illegible]

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا چې خوږې زلفې کونځې راتاو شي
زما د زړهٔ ځنې رسۍ راتاو شي

پهٔ غېږه پېره لوپټه کښې تاو شي
لکه وړانه بېړ بوګه را تاو شي

نهٔ به مې بيا ګېرې لېونے د غرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسۍ راتاو شي

پهٔ زړه بورې خوبه وا نهٔ وېم لهٔ تا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ ځوانه راتاو شي

وړاندې به مې دا وې چې کاتهٔ به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوره شوم وايم څهٔ به شي

وايم ستا بنهٔ تهٔ د زخمي زړهٔ نه
بس دے کهٔ وي داسې نو ساړهٔ به شي

نهٔ وم ملهٔ داسې جدائي خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ راتلهٔ به شي

وې کړو تپوس چې راشه څهٔ غواړې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابهٔ به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ يې پرېږدي دواړه سره مړهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړې خندا نشته دے
زړهٔ خو د خاطر او بهٔ اوبهٔ به شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خزان لاړ شي بهار راشي ګلان خوشحاله شي
بلبل يې د چمن وي بوراګان خوشحاله شي

ن خو مه راګوره مخ دې بل خوا واړوه
پرېږده چې نا پوهه رقيبان خوشحاله شي

شمع چې بليږي د محفل د پاره خاندي
زړه کښې داسې وايي چې عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفا کاڼي، ستمونه که غمونه وک
زړګي د خاطر وچوه خو چې خان خوشحاله شي

○

○

راشه په کوڅو کښې د جرګو خبرې نه شي
چرته چې په مونږ کښې د پردو خبرې نه شي

ډېرې شپې له راشه چې له يو بل نه خبر شو
ياره په يو شپه د ټولو شپو خبرې نه شي

وايمه له ځان سره چې دا به ورته وايمه
راچې شي آشنا په هغو وصلو خبرې نه شي

زړه او ته چې وو ينو له ورايه سره پوه شو
چا وې چې په سترګو کښې د زړو خبرې نه شي

ياره ستا د هجر او بې دو شپو شو کيره کړې يم
ګوره چې ې اوس په اسوېلو خبرې نه شي

خداې خبر خاطره زړه بيا چرته ته بيا چرته
پرېږده اوس په تلو کښې د راتلو خبرې نه شي

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دا ستا په سترګو کښې به څه پاتې شي
رقیبه یار که مې په خُله پاتې شي

سترې مې دومره سحر وختې پاڅېږي
په شوګیرو مئین وعده پاتې شي

یو ځلې نیغ په دې لار تېر شه اَشنا
چې دې کاږه واږه کاته پاتې شي

افسوس چې ستا په خیال کښې څه ښکاریه
دغه ارمان به مې په زړه پاتې شي

وستا به ډېره د یار تېره څه خاطره
چې په کتاب کښې دې خوابده پاتې شي

زړه په دې نه دے چې ناولے مخ دے
چې کوم یې خوښ شي هغه ښکلے مخ دے

مخونه ډېر دي خو دا مخ مې خوښ دے
والله یه ټولو کښې وتلے مخ دے

پرېږده چې اوښکې مې بهېږي په مخ
دا بې ګناه جانان رټلے مخ دے

څه وشو تا که دیدن بند کړو په ما
خاطر په زړه کښې ستا ساتلے مخ دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څوک چې ستا د ګرانې مينې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سپنګار زما په سترګو کښې غرېږي
چې په کوم لوري نه ګورمه بهار دے
د منصور خو هسې نوم دے په دنيا کښې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوي، تغېروي چې مې ستا مينه
بس هم دغه مې خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې څه په مخکښې مخکښې کيږي
بس د ستا را باندې هر منت ګزار دے

که دې يار له سترګو وتو خاطره
خپل غزل مخې ته ونيسه دا يار دے

مياشتنۍ غُنچه پېښور

اګست ۱۹۶۰ ع

خوږ خوږ يو د مينې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلې تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما څومره اوږدې کړې
ښه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او ښکې وچې نه کړې
ورېږي دې د چا په دې شپو کښې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نيوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے
لاړې د اُميد د ژړګي شنې پاڼې مې وچې شوې
بيا درته سپرليه په راتلو کښې انتظار دے
ما وې چې که نن نه وي سباله به دې خو ښه شي
ډېر مې درته کړے په اسرو کښې انتظار دے
کله به شي ستا د حُسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تيارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلي وو
ښکليه ستا ديدن په سرو لمبو کښې انتظار دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خدایه څومره بې وفا زما دلبر دے
چې لۀ غمه یې زړۀ مې پۀ دردۀ اخته دے

د هجران د لاسه شب و روز ژړېږم
ځکه داسې مې پۀ اوښکو ګریوان تر دے

یا خو زۀ ورته نظر کولے نۀ شم
یا خو دے ورېږ پۀ لیمو نې زموږ دے

اوس یې سود پۀ بل بشر د ژوندګی نۀ شی
چې لیدلے یې د یار ښکلے بشر دے

تور بانړۀ د یار دغشو پۀ مثال دی
چې ویشتلے یې زما د ژوندګی سر دے

د رحمۀ زۀ خاطر خو پوه پۀ سپل قصور کې
چې پۀ څۀ باندې زما نه مرور دے

○

○

ما وې ځان راته اشنا د ستا پۀ څېر دے
دې وې ورورستي به تۀ پوه شې څۀ وایې خېر دے

دې وې زړۀ کۀ څیرې ستا زما پۀ زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورته کاوشېر دے

دې وې زۀ یمه هرسی پۀ مهرو روڼه
ما وې زړۀ زما د لرهو غرونو شېر دے

دې وې بیا تۀ مخ ښکاره کړه کۀ پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوا لۀ سره تېر دے

ما وې زۀ خاطر دې هر وخت یم پۀ طمع
دې وې را شه دلته کېښه غم یې ډېر دے

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن د اشنا ئې دلبر نه ډک دے
د زړهٔ جهان ئې د لوګو د اسویلو نه ډک دے

خوبنه ئې ستا په بڼو غشو ده ویشتنه د زړهٔ
ګنی وطن خو هسې یاره د ازغو نه ډک دے

د ستا نصیب شه خوشحاله د بې غمۍ خوبونه
زما د خوار غریب نصیب د شوګیرو نه ډک دے

نمر مخې مخ ته ئې لهٔ ورایه ناخبر کتلی
نن را ته ځکه دا جهان د پلوشو نه ډک دے

راشه ګلونه ګواهان دی په صحرا کښې زما
چې ټول چمن زما د اوښکو د شبنم نه ډک دے

د احسرتونه دا غمونه تنګ ګوګل زړه کښې
لهٔ دې خو ګور بنه دے هر څو که د تیارو نه ډک دے

زړهٔ ئې یوه د لیونتوب په کښې سودا کړله
بازار د حُسن خو لهٔ ډېرو تماشو نه ډک دے

همدمه مهٔ را یادوه دا تېرې هېرې قصې
زما زړګے خو وختینے لا د ګیلو نه ډک دے

زما خاطر بې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ډک کړو
د مغ کتاب دې راله راوړه د قیصو نه ډک دے

تک تور سوے د ستا سوے ورد بل دے
چې دې اور د بنګلی مخ ترې لاندې بل دے

چې څو څم په مخکښې لا منزل زیاتیږی
اشنا ستا د دې منزل څنګه منزل دے

زړهٔ ئې شک په کومه لار دے سودائی شوم
نور ئې هیڅ معلوم نهٔ دے خو ستا پل دے

چې اشنا دې په کښې اوسی انے خاطره
خېبر وګڼه حرم که څو شیدل دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خومره وېرې په زړګی باندې چې غم دے
د آشنا سود به پرې نه شي وائی کم دے

زه چې مست پرېشان او سرګردان يم
مر يو غم يې لکه زلفې پيچ و خم دے
د هجران د لاسه شب و روز ژړېږم
راشه يو وارې په سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده که چا راوړه
په کوم ځاې باندې يې ايښے چې قدم دے
ټول عالم يې وېر صفت د سخاوت کا
ګيله څه کړم چې د خپل نصيب مې کم دے
زه خوشکه مست شومه په خندل يې
خلقه ما او په جانان کښې کوم يو کرم دے
چې دلبرې په ژړا پورې نن خاندي
نن ورځ شوے مې د سترګو کله نم دے

حکيمانو له مه درومه خاطره
د يار شونډې دې پرهر له مرهم دے

ستا په انتظار کښې ماته کال څه دے
د ومره لا مانده نه يم ستا خيال څه دے

سوزی هم هغه چې پرې بلېږي اور
خانده لے اشنا تاته ډغال څه دے

تا که په شاله کښې پټه ولېدم
بيا به داسې وائې چې مشال څه دے

زه دې مر يو غم د زړګی داغ کړم
ماته لا د ستا په جبين خال څه دے

ما خو درته و يل وېره مې مه کوه
وګوره خاطره اوس دې حال څه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې نړه مې ستا په تور دے په بل تور مې پرېږدونه د
نظر چې ستا په لور کړم په بل لور مې پرېږدونه دے

اے مجره چې مې ورانه نه کړې دا د نړۍ خونه
ارمان په کښې د یار کړمه په کور مې پرېږدونه دے

دا نه چې څه بنا پست باندې شپه دا دے زما زړه
د ستا په مخ دې سوزې خو په اور مې پرېږدونه دے

په غېر ستا د محفل څنګ مې نه شي څه ګذران
دردوی به خاطر خو په پېغور مې پرېږدونه دے

چې لب نظر مې د بصر پاتې دے
جوړ مې منزل ته وړې سفر پاتې دے

شپه که اوږده د خوږو زلفو ده خوږ
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
ناز دې د مینې دلبر څنګې زړه
لا مې په مینه کښې څیګر پاتې دے
تېږس د شپې وکړه که وکړې یقین
ستا انتظار رانه سحر پاتې دے

د انتظار وېرې چې تښته نه شي
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا په سر وطن ګڼلو
خبر شه اوس رانه خبر پاتې دے
نه او انکار له تا په کومو سترګو
لا مې د تن د پاسه سر پاتې دے

نه د دربار په خُله رخصت څنګه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګې زما چل د ژړا زده کړے

په لندو پلونو به يې څنګه څمه
ما خو تل تګ چې د صحرا زده کړے

ن دې ونه وې په وعده کښې راته
صره وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مه کړه
اشنا خو يو چل د جفا زده کړے

د ځان سپنګاروولو کښې مسکې وې ما ليدې
زما د زړه په سولو کښې مسکې وې ما ليدې

پرون مې څه پرواه ستا په ګذاب نه وه صنم
زما په زړه ويشتلو کښې مسکې وې ما ليدې

شايد چې وه د زياده حيرانتيا مې هغه وخت
ائين ته په کتلو کښې مسکې وې ما ليدې

خفه يمه په دا که ښه يې ستا له سپي کړم
رقيب ته په وينلو کښې مسکې وې ما ليدې

لبان دې لکه پانې اشنګې وې سره ګلونه
سحر چې ته په ګلو کښې مسکې وې ما ليدې

خبرې په غصه کښې کينې هم د چا خاطره
اشنا چې په کتغلو کښې مسکې وې ما ليدې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اشنا مې نن ليدهٔ تېرې وعدې را يادېږي
دا وصل کهٔ هجران دهٔ، چې ګيلې را يادېږي

بس دهٔ مې ستا ارمان پهٔ زړهٔ کښې نور څهٔ ورنهٔ شته[1]
دا نهٔ چې ماته نورې مرحلې را يادېږي
هم چې فراقجن به نور سبا را يادېږي[2]
لهٔ ما چې اشنا لاړهٔ ماته شپې را يادېږي
کهٔ هېر مې شو نن يادله چې هېر دې نشم بنهٔ[3]
پخوا مې لا پهٔ زړهٔ کښې اوسېدې را يادېږي
هم دومره لېونے ستا د پرېشانو زلفو زهٔ
چې چرته څوک به خاورې بادېږي را يادېږي
زما د زړګي يادونه د مخکې نظر سره
پهٔ هيڅ نهٔ هېرېدلې هم داسې را يادېږي
دا نهٔ چې اوس چشمه اوس يې غټې ستا پېژنهٔ
د ستا خمارې سترګې لا وړې را يادېږي

بېګا چې شمع روڼه هرڅهٔ هېر وهٔ د خاطر
د ستا د محفل ښکلې تماشې را يادېږي

[illegible]

لهٔ مصرعه بې معنی ده

زما د اُميدونو ورځې شپې وغزېدې
هرڅو ستا د منزل کهٔ مرحلې وغزېدې

اوس چرته ترېنه لاړ شم لېونے چې کړه يار
هرځاې کښې يې د زلفو زولنې وغزېدې

نور مخنيه اوس دې سپې لارې ماته کړې ګورګې
نظر کهٔ ستا د مخ پرې پلوشې وغزېدې

چا هسې داسې بيعې چې خاطر کړو يار ګلا
پهٔ دې د رقيبانو جنازې وغزېدې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ښکلې وې ، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو خوښېدې شونډې

دا ته چې لاړې شونډو صبغ وئه وې
بس کۀ په تا به یادېدې شونډې

سترګو له نۀ کۀ قسمونه ورکړم
زړګیه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کښې رېږدې شونډې

○

○

پوه شومه پۀ دې چې پۀ ګنځل کښې ښکلې ښکارې
وخانده یو ګل چې پۀ خندل کښې ښکلې ښکارې

ستا د تصور پۀ یو جونګړه کښې اوسېږمه
تۀ خو راته وایه پۀ محل کښې ښکلې ښکارې

شومه به پۀ باغ کښې ته پۀ غېټو وې خپل ځان ته
ګله د آشنا پۀ سره منګل کښې ښکلې ښکارې

سترګې یې پۀ ما کښې دې چې ګورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې پۀ محفل کښې ښکلې ښکارې

تا به پۀ آئین کښې ځان لیدلے پۀ یو رنګ وی
راشه د خاطر پۀ هر غزل کښې ښکلې ښکارې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اے ګله! چې ستا ټوکې د خندا نه سترګې لاړې
نو خود مې لیږې برېښې د ژړا نه سترګې لاړې

نرګسه! پس له دې به يې د ستا په سترګو ګورم
نظر مې وهٔ اشنا، چې لاړ، زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بد رنګه شوه مه ګرځه يار له راهزنانو
اے ګله! ورو ستو وړاندې مې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې کهٔ ور ګورې نو اوس بيا مخ پټوې
نو کوزې مې ګريوان ته له حيا نه سترګې لاړې
يوبل ته په کاڼهٔ شو او په نهونو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هر چا نه سترګې لاړې
لږ راشه شمع رويه! لرې ګوره چې څهٔ شوم
د ستا په تماشا کښې مې له ځانه سترګې لاړې

نو څهٔ شو که مې د خاطر سترګې په تا نهٔ شوې
چې ډېرې داسې وينې له دنيا نه سترګې لاړې

ماښتو، قند، مردان

(غزل نمبر) جولائي، اګست ۱۹۸۹ء

کهٔ دې دا زلفې پهٔ لاس راغلې اشنا بيا به څهٔ کړې
کهٔ نهٔ عادت له دې بلا سره شم بيا به څهٔ کړې

در ته کتے نهٔ شم حيران يم د اشنا سينګاره
تا مې چې داسې پهٔ اشنا وکړل پهٔ ما به څهٔ کړې

څو به بسېږې او دا دننه تل تهٔ ماته کوې
چې يې پېرزو نهٔ وې دعا څنګه اشنا به څهٔ کړې

چې څهٔ دې ګړل څنګه يې تړل وکړل پهٔ تا خاطره
وايه چې تاله پهٔ لاس راشي پهٔ اشنا به څهٔ کړې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

په پرده خوشحالي ښه نهٔ ده بیا رانه صبرېږي
کله کله غم راکوه تل چې مې یـــا ربـــي

زهٔ دې یم لمحې پښتېدے نهٔ شي رانه شمي
خدایږو د دنیا نه پهٔ تیارو کښې ښه ښکارېږي

ماته د اشنا د وعدې صبر ځاې اشنا دے
اے وېږیه نظره تهٔ پهٔ هیڅ هم نهٔ صبرېږي

ستا به د خاطر نه وی پهٔ زړهٔ کښې څهٔ تېرشوي
دومره بې پروا یې چې پهٔ مخ کښې مې تېرېږي

لے [illegible] د دیوان خاطر [illegible] شوے دے [illegible] خیال [illegible]

لکه مجنون غوندې ګرځم پهٔ بیابان در پسې
وایم پهٔ خُلهٔ لیلی لیلی ځیرې ګرېوان در پسې

نهٔ شوم خبر نهٔ د وصال لهٔ خوشحالی نه چرې
لکه وحشي ګرځمه غمونو د هجران در پسې

نهٔ دې اشنا یم نهٔ چې بیا راته آشنا ووائې
پروا مې نشته دے پهٔ تا نهٔ ګرځم خفګان در پسې

چې تهٔ بیا نهٔ وائې پهٔ ما چې تهٔ شیدا نهٔ یې تهٔ
کهٔ د کمرو چې ګذار نهٔ کړه خپل ځان در پسې

پهٔ حال خبر شه چې نن دې را نهٔ شي خواله زما
چرې پهٔ لاس ګرځې خاطره رقیبان در پسې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

راشه اے ماهِ تابان پهٔ توره شپه کښې
یم تر زلفو پرېشان پهٔ توره شپه کښې

لهٔ تیکره بې پروا یم ستا پهٔ عشق کښې
لکه بحر یم روان پهٔ توره شپه کښې

پهٔ خندا مې ستا قسم وی شمع روڼه
څو به کړمه داکریان پهٔ توره شپه کښې

زهٔ خاطر د ستا د زلفو نه ډار نهٔ کړم
مالیدلی دی ماران پهٔ توره شپه کښې

○

چې د سترګو دی ښکار زنې زما سترګې
چې یې نهٔ شی کړے پوښتنې زما سترګې

زړهٔ کچکول کړمه د اوښکو پهٔ زنځیر کښې
چې درکوم شی نمڅې زما سترګې

مرګ ژوندون دے لبِ راکوړه د نرګسره
در نه غواړی جوړه بخښنې زما سترګې

دهرچا دې دیدنو نه مبارک شی
وینې ستا د پېرزوینې زما سترګې

پهٔ ژړا باندې خو نهٔ شی چې زهٔ ژاړم
ډکې ستا د درلسنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نهٔ درکوړی
هسې نه چې دی پاړنې زما سترګې

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خوږ د هرې يوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د نړۀ په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې
څۀ زو خونه پرې د ګرمو اوښکو اوړې
په ژړا د غم پخې شوې زما سترګې
چې سبا به ګا يې ستا په در کښې نيسم
خوږ د هرې يوې ناې شوې زما سترګې
بيا مې هغه خپلې سترګې خپلې نۀ کړې
چې لۀ ځانه نه په دې شوې زما سترګې
اوس په دم کښې د يار زر ځل ديدن غواړي
د اول نه ډېرې ښې شوې زما سترګې

نۀ خاطر به په ترخو نږۀ اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

مياشتنۍ ، غنچه ، ستمبر ۱۹۶۰ ع

○

د ستا چې نۀ وينم دا تږې سترګې
په کار مې نۀ دی دا ړوندې سترګې

نۀ به يې د بل سترګو ته پورته نۀ کړم
ستا په پل مې دی نسکورې سترګې

ساقي د ستا پېمانه څۀ کومه
چې داشنا مې دی مېخورې سترګې

خاطره ژاړه لۀ هجرانه سره
په تصور کښې خوږې کړې سترګې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه وشو چې سترګې مې په تا باندې خوږې شولې
چا ته پوره ته نه شوې چې د ستا په لور کږې شولې

ګوره دا ګرېوان مې چې وحشت څنګه تار تار کړلو
نه شلېږي د ستا د زلفو څرنګه حلقې شولې

ما خو وټېل چې د ستا خُلهٔ ډېره آسانه ده
ګرانه شوله څکه دوه مره خُلې چې راپسې شولې

اوس هم ستا د مينې افسانه زما په شونډو ده
خورې افسانې مې په نړۍ ګوټي کښې ور ستې شولې

سترګې د خاطر کهٔ ستا په سترګو تېر وتلې دي
ګوره مه دا بدې کهٔ زما په حقله ښې شولې

تا به کتو غل چې ته خاطره د ورک شوې زړهٔ
نهٔ ګورې چې تا ته د آشنا سترګې بس غلې شولې

چې اشارې کړې ايسار به يم ولې
چې پښېمان يې تيار به يم ولې

په يو ساعت کښې مې بيا بيا ژړوې
چې اوس ژړېږم قرار به يم ولې

دريغه چې مې سر دې د ستم نه وي نهٔ
چې نهٔ مې سر کړېږم ازار به يم ولې

نور به دې څهٔ وکړې بانهٔ په خاطر
ټول دې پرهر کړمه وېرېږم ولې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوبنکې نهٔ کمیږی خوږا ماتې شوې
تا چې خندا وکړه نوراڼ زیاتې شوې

څوځلې د اوبنکو سره درغلم
دا څنګه جرګې او ننواتې شوې

څو به ګوری ستا سترګې نماسترګې
لړې دې وی خپر دے هو چې زیاتې شوې

تا چې د خاطر سره څهٔ کړې دی
خپر دے اشنا داې درته پاڼې شوې

تهٔ به پهٔ زړهٔ کښې ماله څهٔ راکوې
کهٔ راکوې ماله به زړهٔ راکوې

منع به نهٔ شم ستا لهٔ دره څنې
پهٔ دې دې نهٔ یم کهٔ څهٔ نهٔ راکوې
څهٔ لوې اختر دې د څوانۍ تېر کړلو
تهٔ به لا سونه ماته بنسهٔ راکوې
داسې چل وکړه چې ږیږ و دود دیږم
سبا به بنکلیه یو لمبه راکه
دا خوشحالی به ماته څوک راکوی
چې ټول غمونه راله تهٔ راکوې
چې پروند او ګوږ دې کړم نو ماله به شوه
اوس خو به هرڅهٔ پهٔ کالهٔ راکوې

ضد لهٔ خاطره سره مهٔ کړه تهٔ
کهٔ یو اوان راله پهٔ څلهٔ راکوې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

تهٔ ما ستا بلې یو پهٔ سله نهٔ یې
دا تهٔ زما پهٔ وینا څله نهٔ یې

کهٔ څوک خپل ځان درته ذرې ذرې کا
خپله کوې تهٔ د چا خپله نهٔ یې

دا تهٔ خرڅ ته یې چې نهٔ یې نهٔ یې
هر وخت زما سره تهٔ څله نهٔ یې

خاطر به هم پهٔ تا اعتبار کوي لا
تهٔ خو هم هغه یې څهٔ بله نهٔ یې

○

○

هر څوک کهٔ چې د زړهٔ قرار د ولو له راځي
پوهېږم ولې نه چې قتلولو له راځي

بلبل کړي د ګل وصف کهٔ بهار وي کهٔ خزان
بورا تهٔ خو یې بس یو بنګلولو له راځي

غمونه د اشنا زهٔ اوس پهٔ هېڅ نهٔ هېروم
اے غمه د دنیا کهٔ هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره مېشته
چې زړهٔ ته د خاطر ازارولو له راځي

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې راته ګورې لکه ته چې راته ګورې
نن مې له زړګي وړې کاږه چې راته ګورې

کله چې د زلفو ورېځ لرې کړې له مخه
شي دې پلوشې بنګلي بانه چې راته ګورې

هغه وخت لبي وړ ورک ته چې مخ راځني پټ کړې
داسې معلومېږي لکه بنده چې راته ګورې

ته زما د زړه نه د خپل حُسن تپوس وکړه
زه به درته ووايمه څه چې راته ګورې

نن خو مې خاطر وکړه چې مه راته راګوره
زه درته کښته نه شمه ته چې راته ګورې

سندرې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس را نه هیڅ نۀ شي خطا ده
لۀ هرڅۀ هرڅۀ وو تمه
ګرانه اشنا دا ي سزا ده
نۀ چي پۀ تا مئینېدمه

نۀ در نه خنکه هېرېدمه خپلو وعدو نه وشرمېږه
تا چي خندل نۀ ژړېدمه لۀ هغو شپو نه وشرمېږه

هېره زما تر وله دنیا ده
شام و سحر دي یادومه
ګرانه اشنا دا ي سزا ده
نۀ چي پۀ تا مئینېدمه

غر پۀ غر نۀ ورځي صحه چي وي ګرځندئی لغر به راشي
درته پۀ زړۀ کښي به یي ساته پرېږده چي مو یو بلۀ پۀ جناشي

زما پۀ سترګو کښي حیا ده
نۀ یي پۀ څۀ درواړومه
ګرانه اشنا دا ي سزا ده
نۀ چي پۀ تا مئینېدمه

تل به پۀ هرچا داسي کېږي پۀ داسي خلقو چي اعتبار کا
لۀ خپله ځانه چي خبر نۀ وي لۀ ګرانو به يي ګـــذار کا

د ښــکلو مینه بي و فـــا ده
نۀ به يي څۀ درتــه ستایمه
ګرانه اشــنا دا ي ســـزا ده
نۀ چي پۀ تـــا مئینېدمـــه

خاطر خرمۀ وے درکتلی اوس يي ژوندون اختیار دے
هغه چي تا ورته خندلی نن يي دلو دي خندا تور دے

زمـا د زړۀ خــوښه ژړا ده
ځکه يي نۀ قـــرار ومـــه
ګرانه اشنا دا ي ســـزا ده
نۀ چي پۀ تا مئیـــنېدمه

ــــــــــــــــ
۱ دوار دے ځایه د (لله) پـه ځای (د) لیکلی شوے دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې مې سترګې دیدن د اشنا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

نهٔ به خهٔ کړم ګیریبان چې یار راکړې ګُل
پهٔ زخمونو ملهم به کیږدې د ګوګل
هسې هسې مې یار خندا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دنیا نهٔ کا

ایله زُلفې یې اوس غُنچو ته جوړې شرې
دواړه شونډې یې خندېدو ته جوړې شرې
مل به خنګه زما سودا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دنیا نهٔ کا

د ستا مخ ته زما نظر ورسېدو
هغه اور مې سم تل تر ځیګر ورسېدو
بې له سوزه خوځیږوک ژړا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

اے خاطره ګیلې د خپل یاره مهٔ کړه
تهٔ طمع د دل آرامه مهٔ کړه
اے شباب خاطر د هیچا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

شوې د زړهٔ سترګې سپینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

لبانو ستا نهٔ د بنامار پهٔ شان خوړلے یمه
نهٔ دې د سترګو پهٔ بنړو باندې ویشتلے یمه
څو مې لهٔ خُلې نه توږې وینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

پهٔ دې هجران کښې به تر څو پورې ګرځېږمه زهٔ
شام او سحر لکه ماشوم غوندې ژړېږمه زهٔ
اوښکې مې څڅي پهٔ مخ رنګینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

چې تهٔ کوې پهٔ ما ظلمونه راته پېغور دے صنمه
خاطر کوي در ته سوالونه پهٔ زړهٔ یې زور دے صنمه
وهم رباب لکه د مینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نهٔ ومه خبره نهٔ، تا چې زړهٔ با بلبلے دے
تا ووې رببار ته پس لهٔ دې به څو راځم
خبر دے کهٔ تش تور ې دې پرون زړ کے شپلے
خيال ې وهٔ سنگار ته پس لهٔ دې به څو راځم

وبنا يه څيگر راته ‏ ‏ ‏ ‏ اوس د زړهٔ سر راته
وايه د بنو غشو پهٔ کوم کوم ځاې ويشتلے دے
لاس کښې آئينه ې وه ‏ ‏ ‏ ‏ کړې چې کينه ې وه
ماکتل رخسار ته پس لهٔ دې به څو راځم

خنکه مرې در شمه ‏ ‏ ‏ ‏ پهٔ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقيب راته ډک تو پک نيولے دے
يو غلې در غلے وم ‏ ‏ ‏ ‏ وهر دې زغلولے وم
غلے وم ديدار ته پس لهٔ دې به څو راځم

ساچې کوم ستم کړے ‏ ‏ ‏ ‏ اوس ې پهٔ تا کم کړے
دا دځوانئ ولړ پهٔ ما نن سبا راغلے دے
شو خاطر غلام دستا ‏ ‏ ‏ ‏ کړې به تل سلام دستا
پرې ې بنده در بار ته پس لهٔ دې به څو راځم

نن خو را ته مهٔ وايه چې نا ‏ ‏ ‏ ‏ تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مينا ‏ ‏ ‏ ‏ تر سبا

و وايه اشنا راته، تهٔ زما تعبير نهٔ يې
وې چې تل پهٔ خيال کښې ې تهٔ صفه تصوير نهٔ يې
بله راته بنکاري دا دُنيا ‏ ‏ ‏ ‏ تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مينا ‏ ‏ ‏ ‏ تر سبا

راکړه ساقي دا سې مئ چې شي زما او ستا نشه
هم پرې د چوپتيا نشه هم پرې د دنيا نشه
جام دلبره راکړه پهٔ بيا بيا ‏ ‏ ‏ ‏ تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مينا ‏ ‏ ‏ ‏ تر سبا

نن خو دې راجمع شهٔ پهٔ مئ کښې کيفونه دک
ستر گو پيمانو کښې دې رنګ پهٔ رنګ ستونه دي
گلې د خاطر شه پهٔ رښتيا ‏ ‏ ‏ ‏ تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مينا ‏ ‏ ‏ ‏ تر سبا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم پهٔ چم
لوند يې کړېوان دے څاڅي يې نم

مينه وفا دې نشته
پهٔ چا پروا دې نشته
وېره لهٔ چا دې نشته

کوه ستم طلب کړم صنم

رنګ يې تک تور صنمه
سيے پهٔ اور صنمه
کومه شور صنمه

وکړه کرم طلب کړم صنم

مينه بهار دے دستا
چمن ګلزار دے دستا
خاطر ماليار دے دستا

دګل پهٔ چم طلب کړم صنم

ۓ منزل رنډه ديوان کښې مصرع داسې ده ـ چم په چم طلب کړم صنم

چې ستړګې نهٔ و باسې، زما او ستا نه
راځه چې درومو دواړه، لهٔ دې دنيا نه

زما او ستا دلته څهٔ دی، خوږه مينه
دا خو هر څه ته ګېږی، چې راسې وينه
ځان له به جوړ کړو بوستان پهٔ بيابانه
راځه چې درومو دواړه لهٔ دې دنيا نه

څو به پهٔ وېره سره، ديدن پهٔ غلا کړو
پهٔ انتظار کښې سره، بېګا سبا کړو
تهٔ شه لهٔ زلفو تېره، نهٔ لهٔ کړېوانه
راځه چې درومو دواړه، لهٔ دې دنيا نه

دا ړک د مينې نړونه، به دواړه يوسو
څه چې ځنګل ته لاړ شو، هلته به اوسو
يو دې چار ګل پهٔ پوښه بل دې پېزوانه
راځه چې درومو دواړه لهٔ دې دنيا نه

دا مې پهٔ خوا خاطر کښې، نهٔ وو صنمه
چې زهٔ خاطر به شمه، پهٔ خاطر جمعه
څکه چې ستا لهٔ غمه، ورېږم پرېشانه
راځه چې درومو دواړه لهٔ دې دنيا نه

ۓ منزل... ديوان کښې (د) ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سړي نه کال ته وړې غمونه
لا داسې ژوندنه مړکې ښهٔ دے را دې شینه
الله دې خیر کړې

ستا د مماتو فریادونه
هېر به مې نهٔ شي
تکه د ژاړې قطارونه
هېر به مې نهٔ شي
پاس پهٔ اسمان کښې جهانونو سره ځینه
الله دې خیر کړې

د پښتنو فقیره ژوندده
خنګه به تېر شي
تېر خو به شي پهٔ لوږه تنده
خنګه به تېر شي
پهٔ مصیبت به دې څوک سر ته رسوینه
الله دې خیر کړې

نوم د پښتو راځي هېر شي
څوک مې یاد یږی
غم د هغوی را سره پېر شي
څوک مې یاد یږی
څوک چې د قام او د اولس خدمت کوینه
الله دې خیر کړې

خاطره هغه خلق ستا یه
پهٔ خپل کتاب کښې
تل پهٔ بار بار دغسې وایه
پهٔ خپل کتاب کښې
چاچې سرونه پهٔ وطن ورکړې دینه
الله دې خیر کړې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شوګیرې تولې په سبا سبا کېږي تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
ستا د ښایسته سترګو د پاره   ګوره مانه ښکلیه یاره
څومره لیږې مې په نېګوتي باندې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
د خدای د پاره بس ګړاشه   که مرور یې راځلاشه
ستا د راتلو په انتظار مې سترګې سترې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
داته چې لاړې د بل چا شوې   زما د زړه څنې جدا شوې
زما د استړې شوګیرې دې تولې هېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
خاطره زه ځان ته حیرانه یمه   که لیرا ګورې بس روانه یمه
د بېغلتوب ملګرې تولې د انه ګېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د قافیه د رستګه ده

واوره صنم زړه مې نه شي له تا نه
ویلې نه شم زه څه له حیا نه

دغه ستا د مینې دردونه ښه دي په ما
زړه مې د ستا د پاره وائي چې وي دې په ما
واوره صنم

په کومه لاره ښکلیه چې قدمونه کېږدې
د ښې بې مینې په زړه باندې داغونه کېږدې
واوره صنم

زړه مې له خپله کوره تښتي چې راشې صنم
خاطر د ګران دے په ما چې په خنداشې صنم
واوره صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

پهٔ تش دیدن باندې مې نه رو مشغولېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

لهٔ هرچا پټه پټه ستا یارانه به کړمه
تا له چې د رشمه نهٔ ځهٔ بهانه به کړمه
پهٔ انتظار کښې مې لهٔ ځان سره ژړېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

کړم دا وعده درسره چې تا به هېر نهٔ کړمه
یو ساعت بې لهٔ تا به پهٔ نور ځهٔ تېر نهٔ کړمه
پهٔ دې سودا مې فِدهٔ کېږه راوینېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

نښه د ستا او زما ، ماهِ تابان شو سره
بل مې کاروان د ستورو پهٔ کهکشان شو سره
د سبائی د خیال خوبونو کښې زنګېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

خان ته دا تُوله دُنیا خاطره ما وکړنه
پهٔ کښې مې مخ او زُلفې بېګا سبا وکړنه
د نړهٔ پهٔ مینه مې پهٔ سترګو کښې اوسېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

ل کړه په وریان او مشلېنه کېږي (د) دے

تهٔ چې پهٔ مرګ زما رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

ستا رضا ده چې داسې ژړېږم
پهٔ عالم کښې داسې ګرځېږم
پهٔ محبت کې نا رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

عاشقي وه پېدا لهٔ اوره
لږ زما سوی زړهٔ ته وګوره
جوړ پهٔ معنیٰ قیمت بها یې
ما ته قبوله دلربا یې

خاطر ته ګوره داسې حیران دے
پهٔ محبت کښې ستا بندیوان دے
یې کبرجنه بې ریا یې
ما ته قبوله دلربا یې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوبنه دې شوه وله زما داشنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ ذرې شه
خاورې ایرې شه
څې دستړګو د زړګی ویښه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کهٔ وینې
د زړګی وینې
د یار پهٔ غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره داشپې
تانه جدا شپې
چرې د وصال شپې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

اوس به وطن د سرو ګلونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
ښهٔ به د ښکلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لاهغه د ازغو ورځې دی
ځان کړه پهٔ خود اوس د ګلو ورځې دی
راشه چې ژوند دې د کېفونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
اوس به تول بوټی سره ځان وښائی
غوټۍ به کلی شوک به ګلان وښائی
لاله به هم خپرې ګرېوان وښائی
هم به بلبل شور و فغان وښائی
اوس به ښاخونه د رنګونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جونه به ولونه د وربل جوړوي
پۀ کښې ځايونه به د ګل جوړوي
سرو سرو غنچو نه به منګل جوړوي
پۀ آئينو کښې به کاګل جوړوي
دغه جهان به لۀ نازونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ښکلې ځلي به پۀ شملو کښې ږدي ګل
اوس خو به جونه پۀ کمڅو کښې ږدي ګل
ډېر ارمانونه به پۀ زړو کښې ږدي ګل
څوک به د زړۀ پۀ پرهرو کښې ږدي ګل
داسې به زړونه پۀ داغونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

زۀ کوم ژړا د چا خندا نۀ وينم
چې مې ليده هغه رڼا نۀ وينم
ګل د رخسار چې د آشنا نۀ وينم
زۀ نور ګلونه د دُنيا نۀ وينم
څو کۀ جهان لۀ ديدنونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لوے جهان رڼوي
زړۀ پۀ ګوګل کښې مې جانان رڼوي
د مينې ګل را نه هجران رڼوي
نۀ کېږي خاطر دغه بوستان رڼوي
د مخ کتاب دې د رازونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

څۀ به د ښکلو نګهتونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړګے مې غواړی شمع روږه سوزېدل
راشه يوځل

ارمان مې دا دے کۀ پوره شی
د رنځ دارو مې د اشنا سره لېدل
راشه يوځل

څو به شوګيرې کړم راته وايه
واړه خوبونه راځنې وتښتېدل
راشه يوځل

کۀ ديدن کړې تلوار راوکړه
همزولې راغلې خوروی مې تور وربل
راشه يوځل

عاشقان ګوره حال يې څۀ شو
لکه پتنګ چې پۀ لمبو وسوزېدل
راشه يوځل

سوال د خاطر منظور کړه ياره
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه يوځل

نن دې وربل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

د ژوند کاروان مې دے د غم خړو ګردونو کښې
واوره فرياد مې د جرس پۀ اوازونو کښې
تلے دې پل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

ترڅو د هجر دا اوږدې شپې اوتيارې به وينم
سبا د وصل به وی لرې کۀ نږدې به وينم
د ستا منزل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

خاطره نن دې کۀ لږ سم راته کتلی وے
واړه بنايسته به دې لۀ زړۀ څخې وتلی وے
د کتو چل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې نیولې دي ما ستا په رخسار کښې
او بڼه او بڼه شول توري مې په څمبار کښې

ما چې لیدلے ، ستا پښو کښې پل دے
غم د وحشت ، وحشت راسره مل دے
اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
او بڼه او بڼه شول توري مې په څمبار کښې

نه در رسیږی نه درته غږ شی
نه رانه خمب شی نه رانه نښ شی
دا څه ژوندون دے په انتظار کښې
او بڼه او بڼه شول توري ، مې په څمبار کښې

یار چې له بنګلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حیران دے
تکه سپوږمۍ وي ، ستوري قطار کښې
او بڼه او بڼه شول توري مې په څمبار کښې

زما په طمع به کړې تېر مسې وختونه
زه دې یاره نه یم   دومره وزګاره نه یم
چې درته کړم

ماته را یاد نه دي څوک زه په ځان کښې یمه
په زړګي غم نه لرم په خوشحالۍ کښې یمه
زه لېونے یم چې کړم دومره فکرونه
زه دې یاره نه یم   دومره وزګاره نه یم
چې درته کوم

لېونۍ نه یمه چې دغسودا کومه
په تا دې اور بلیږي زه څه پروا کومه [1]
چې بیا مې خوږې راته نه کا پېغورونه
زه دې یاره نه یم   دومره وزګاره نه یم
چې درته کوم

---

[1] مترلینه اصلاً کښې د دې مصرعې داسې ده :
لیونۍ نه یم چې داسې دا کېږم — په تا دې اور بلیږي زه څه پروا کېږم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دومره وزګاره نهٔ يم چې خپل ځان وه وينم
چې په ائين کښې ګورم آئين پريشان وه وينم
جانانه ډېر درپسې ګرځم ارمانونه
زهٔ دې ياره نهٔ يم دومره وزګاره نهٔ يم
چې درته ګورم

زهٔ چې ګورم له خُمه مئين سوزېږي په ما
لکه داور په شان سېځګار ځليږي زما
خاطره مې راځه بليږي سره اوردونه
زهٔ دې ياره نهٔ يم دومره وزګاره نهٔ يم
چې درته ګورم

توري سترګې دې اشارې کا — سرې شونډې لمبې کا
زړه کيږه راته وايه — چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

کله بانهٔ راته اوږغې کا — پېښې دګلو اننګي کا
چې مُسکي شې بيا سترګې مرې کا — سرې شونډې لمبې کا
زړه کيږه راته وايه — چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

بيا چې ارمان د يسې نهٔ وي — کړه چې ځهٔ دې نن[ط] په زړهٔ وي
چې مې خلق ټول تماشې کا — سرې شونډې لمبې کا
زړه کيږه راته وايه — چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار په توره شپه کښې — دا دې خاطره په تيارو کښې[ک]
خپلې اوښکې دې ځان ته ډېرې کا — سرې شونډې لمبې کا
زړه کيږه راته وايه — چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

ط په متن او دیوان کښې (نن) نشته
ک په متن کښې دا بند نشته

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې تر سبا به ځې ژړا پهٔ تا پسې کړه
را یاد دې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

دلبره ښهٔ را ته معلوم یې
مسې خو نهٔ چې تهٔ ماشوم یې
ګله نه یې پهٔ ما مظلوم یې
چې نهٔ پوهیږې لهٔ هغو سره وعدې کړه
را یاد دې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

چې ستا د مخ پهٔ تماشا وم
دغه وصال وهٔ کهٔ جدا وم
نهٔ یم خبر پهٔ څهٔ سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړه
را یاد دې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

چې پهٔ غمونو کښې دې ګیر کړم
اوس دې دلبره ځله هیر کړم
کهٔ دې یو ځل پهٔ دیدن سیر کړم

ګنې لهٔ غمه به دې مړ شم بیا مړې کړه
را یاد دې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

چې د اغیارو زما یار شوې
بس اوس مې قتل ته تیار شوې
اشنا زما ځنې وېزار شوې
پرهار مې نشته خو پهٔ خپله مې ذبې کړه
را یا دې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

ځکه قبول دغه بېلتون کړم
څهٔ بې لهٔ تا پهٔ دې ژوندون کړم
دلبره مینې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ټوقې مسخرې کړه
را یاد دې دغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

د ستا چې نهٔ یمه د چا یم
راغلې دایم پهٔ خندا یم
مرور نهٔ یمه پخلا یم
خاطره بیا کهٔ مرور شوم نو ګیلې کړه
را یاد دې هغه شپې کړه   زما ناترسه یاره

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تېر به د ستا د حسن وار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما
چې نهٔ را درومې اشنا نو وعدې ځاله کوې
هغه پرون دې څهٔ وې ن چې بیا بیا له کوې
زما یقین ستا پهٔ اقرار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما
ستړګې مې بې لهٔ تا نه د چا پهٔ لور نهٔ ګوري
د ستا لهٔ مخه ځنې مخ نه نور نهٔ ګوري
مرې به کله پهٔ دیدار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما
زهٔ د بل چا د مینې اشنا څهٔ طمع نهٔ کړم
زهٔ به لهٔ نور و سره ستا مینه سمه نهٔ کړم
پهٔ ما خاطر دې کهٔ اعتبار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

له منزلونه او دیوانه کښې (چې) دے

چې نهٔ را درومې یاره تهٔ، منع دې کړه یاد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما
ان د یو ساعت مهمان د لې
واوره زما یو خو ګیلې
تېر به شي ستا شباب، سر دې نهٔ کړو مراد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما
چا ته بنکارهٔ کړم خپل ځیګر
نهٔ کړې پروا پرې دلبر
نور مې دې ځوک چې پې واوري دغه فریاد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما
کهٔ بنهٔ دې شي پهٔ سر زما
وي دې پیشکش دلبر زما
واړهٔ خاطر شه نار لهٔ تا، نشته باقي جانبداد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زۀ جهان څۀ کړم چې نس مخيه يارۀ تا ووينم
ښکلې دنيا ووينم ښکلې دنيا ووينم

ستا د کاکل پۀ توروشپو پورې لاشپې څۀ دی
ستا د سروشونډو انګو پورې غنچې څۀ دی

دی تماشه مې د زړۀ چې د ې خندا ووينم
ښکلې دنيا ووينم ښکلې دنيا ووينم

د ستا پۀ مينه کښې د خلقو خندنے خوښ يم
خود خپل عقل نه وذکار شم ليونے خوښ يم

راسره غم د ليونو شی چې صحرا ووينم
ښکلې دنيا ووينم ښکلې دنيا ووينم

ګله چې ما خاطر ته ياد شې ټول جهان ګل شی
لۀ ډيره هجره ضريو ګل مې د چشمان ګل شی

خدای خبر بيا چې زۀ به ستورے د سبا ووينم
ښکلې دنيا ووينم ښکلې دنيا ووينم

د قام ځلمو ستړګې مو پورته کړئ خپل ځان وګورئ
چرته کښې ورسېدۀ ، وګورئ جهان وګورئ

د قام ځلمو زمونږ همدغه د ختو ورځې دی
دا مو د ژوند د بنۀ کېدو د خوشحالو ورځې دی

د نس پۀ څېرې خپل طاقت پۀ ټول جهان خور کړئ
پۀ خپل همت هرچرته نوم د پاکستان خور کړئ

شاته نور مۀ ګورئ پۀ وړاندې خپل قدم کېږدئ
پۀ ورانو لارو باندې مۀ ځئ قدم سم کېږدئ

لۀ مخې لرې کړئ ازغی ځان ته ګلونه کېږدئ
شی چې اغيار در ته حيران هلته کښې پلونه کېږدئ

مونږ له چې مخې له راغلی وار خطا تللی دی
ځلمو زمونږه ځنې ډېر ځلی پۀ شا تللی دی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تا سره هم وا ورئ چې پېغور ته نظر تېر نۀ شي
د پاکستان ځلمو مېدان کښې مو سر تېر نۀ شي

د مشرانو تل ځلمو نصیحتونه نۀ وی
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نۀ وی

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چې سیال شئ پکښې
دا تنګي لنډې کړئ او اړې چې خوشحال شئ پکښې

چې ئې نۀ وړئ ځلمو بیا به یې ګله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پورته شئ په خپله یې وکړئ

یو بل ته مۀ ګورئ، لۀ ځان هر یو مالیار جوړ کړئ
د پاکستان د هر یو ګوټ ځنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
شان و شوکت دے زمونږ
جاه و حشمت دے زمونږ
د قربانۍ په وېرو وینو د امکان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
دا دبدبې مۀ کوه
هسې د بکې مۀ کوه
زړۀ د فولادو نه د هر یو مسلمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
غم د بلا نۀ کوو
د چا پروا نۀ کوو
مقابلې ته د دښمن زمونږ یو ځان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل ورور کړو فکر
فکر مو دا دے چې کشمیر کښې هندوستان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ځاځکي په شان وو اول
حیران پرېشان وو اول
اول وو ځاځکے اوس دریاب ترېخ بې پایان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
هر امتحان ته ولاړ !
دغر په شان ته ولاړ
وائي خاطر چې کلک په شان د سندان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

ستا د هلال ستورے مدام اختر دے زموږ
د ستا مثال ستورے ښکاري نظر دے زموږ
د ستا د اقبال ستورے سر او بصر دے زموږ

تل ځلیږي په تا چې یې روښان وطنه
د پاکستان وطنه

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library